

ແສບສດກ່າບຂອບເຈິດ

ປະລຸງານັນທຶກນຸ້ງ

ແສບສດວ່າບນອບເສົກຕ ປັນຈານນັກພົກນຸ

หนังสือชุด “ปัญญาอันนพธรรม” อันดับที่ ๔

แสงสว่างของชีวิต

ปัญญาธรรม โดย

พระธรรมโกคាជารย์ (ปัญญานันทภิกขุ)

ณ โรงเรียนพุทธธรรม วัดชลประทานรังสฤษฎิ์

จัดพิมพ์โดย

กองทุนปัญญาอันนพธรรม ศูนย์สืบอาชีวะพระพุทธศาสนา

วัดชลประทานรังสฤษฎิ์ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี

ที่ปรึกษา

พระธรรมโกคាជารย์ (ปัญญานันทภิกขุ)

พระมหาเพียน อนุจารี

ติดต่อที่

ศูนย์สืบอาชีวะพระพุทธศาสนา วัดชลประทานรังสฤษฎิ์

อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี ๑๑๒๐๐ โทร.๕๘๕-๑๔๕๕, ๕๘๓-๕๒๔๗

อาสาสมัครจัดทำันฉบับคอมพิวเตอร์ : ดร.ธนันช เสือวรรตนศรี และคณะ

พิมพ์ครั้งที่ ๑๐ : กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

แม่พิมพ์ โดย สุเนตรพิลิน โทร.๙๐๓-๒๒๒๔

พิมพ์ที่ : บริษัท เอส.อาร์.พรินติ้ง จำกัด โทร.๕๘๓-๙๐๐๑, ๕๘๔-๒๒๔๑

ແສບສກ່າບຂອບເຈິດ

ປັນຈານັນກົກນຸ

ງາຕີໂຍມພຸທະບຣີຫັກທັງໝາຍ

ณ ບັດນີ້ຄືງເວລາຂອງການພັ້ງປ່າສູກຄາຊະຮະມະ ອັນເປັນ
ໜັກຄຳສອນໃນການພະພຸທະຄາສນາແລ້ວ ຂອໃຫ້ທຸກທ່ານອູ້ໃນ
ການຮັບຮັດ ແລ້ວຕັ້ງໃຈພັ້ງດ້ວຍດີ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ປະໂຍ່ນອັນເກີດຂຶ້ນ
ຈາກການພັ້ງ ຕາມສມຄວແກ່ເວລາ

ວັນນີ້ທັນທຶນ ພັນພັກທຳທ່າ...ແຕ່ໄມ່ຕົກ ຄວາມຄຣີມ
ຂອງອາກາສເປັນຄວາມມືດຂ້າງນອກ ໄນເປັນໄຮ ອຍ່າໃຫ້ຂ້າງໃນ
ມັນມືດ ເພື່ອມືດຂ້າງນອກນັ້ນເປັນເຮືອງຂອງຕາດູ ແຕ່ມືດຂ້າງໃນ
ນັ້ນຈະທຳໃຫ້ໃຈຂອງເຮົາມືດບອດ ໄນຮູ້ເຮືອງຂະໄຣຕາມທີ່ເປັນຈິງ

ແລ້ວກີ່ເກີດປັນຫາແກ່ຊື່ວິດ ຈຶ່ງຕ້ອງຫາແສງສວ່າງມາຊ່ວຍບຣເທາ
ຄວາມມືດທາງໃຈ

ແສງສວ່າງທີ່ຈະຊ່ວຍບຣເທາຄວາມມືດທາງໃຈ ຄື່ອ¹
“ທຣາມ” ອັນເປັນຄຳສອນຂອງພຣະພຸຖົນເຈົາ.... ນັ້ນໄມ້ ປະທິບໍ
ວິຍະ ຕັ້ສະ ສັດຖຸໂນ....ພຣະທຣາມຂອງພຣະຄາສດາເປັນແໜ້ວອນ
ດວງປະທິບໍ ເປັນ “ແສງສວ່າງຂອງຊື່ວິດ” ເຮົາຈຶ່ງມີການແສງຫາ
ທຣາມເພື່ອມາດັບຄວາມມືດທາງໃຈ ຄວາມມືດກາຍນອກນັ້ນແກ່ໄດ້
ດ້ວຍໄພັ້ນ ດ້ວຍແສງສວ່າງ ກີ່ພອຈະຫາຍມືດໄປໄດ້ ແຕ່ຄວາມມືດ
ທາງໃຈນັ້ນເອົາໄພັ້ນແກ່ໄມ້ໄດ້ ເອົາແສງກາຍນອກສ່ອງໄມ້ໄດ້ ຕ້ອງ
ໃຊ້ແສງທຣາມ ແສງທຣາມຂອງພຣະພຸຖົນເຈົາເປັນຄວາມສວ່າງແຫ່ງ
ໂລກ ທຳໄຫ້ຄົນມີໃຈສວ່າງບຣເທາຄວາມມືດໃນໃຈ

ຄວາມມືດໃນໃຈ ກີ່ຄື່ອ ຕ້າໄມໂຮ ໂມະຄື່ອຄວາມໄມ່ຮູ້ໄມ່
ເຂົ້າໃຈ ເຮົາກ່າວ່າ “ຄວາມຫລົງ” ລົງເພຣະວ່າເຮົາໄມ່ຮູ້ ດ້າເວົຮັກໆ
ໄມ່ຫລົງຫຼືເຂົ້າໃຈກີ່ໄມ່ຫລົງ ໄມ່ເຂົ້າໃຈກີ່ຕ້ອງຫລົງ ລົງຍູ່ໃນສິ່ງ
ນັ້ນ ຕິດຍູ່ໃນສິ່ງນັ້ນ ເພຣະໄມ່ຮູ້ຈັກສິ່ງນັ້ນຕາມສປາພທີ່ເປັນຈົງ
ທີ່ໄມ່ຮູ້ຄວາມຄວາມເປັນຈົງ ນັ້ນກີ່ເກີດຄວາມມືດບອດ ເມື່ອມືດກີ່
ທຳຜິດ ຈິຕຕກຕໍ່ເກີດຄວາມທຸກໆໆ ເກີດຄວາມເດືອດຮ້ອນ ແຕ່ເມື່ອ
ໄດ້ເກີດຄວາມສວ່າງ ກີ່ຫາຍມືດຫາຍບອດ

ພຣະພຸຖົນເຈົາໄດ້ຕ້ອງສຽງທຣາມ ພຣະອງຄົງປະກາສວ່າ
“ແສງສວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນໂລກ ບັນຫຼາເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນໂລກ ດວງ
ຕາກາຍໃນເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນໂລກ “ຕາທຣາມະ” ຄື່ອ “ຕາໃຈ” ເກີດຂຶ້ນ

ແສບສວ່າງ

ຂອບບົກົດ

ແລ້ວໃນໂລກ ມີແສງສວ່າງເກີດຂຶ້ນສ່ອງໂລກແລ້ວ ມີບັນຫຼາທີ່ຈະໄຫ້
ຮູ້ໄໝເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທັງໝາຍຕາມສປາພທີ່ເປັນຈິງແລ້ວ”

ນັ້ນຄືອກປະກາສສິ່ງພຣະອອງກໍໄດ້ທຽງຄັນພນ ເວາ
ມາຊ່ວຍໂລກໃຫ້ພັນຈາກຄວາມມືດຄວາມບອດ ຄວາມມືດບອດກີ່
ເພຣະຄວາມໄມ່ຮູ້ ເຮີກວ່າ “ອະຫຼາດນະ” “ອັນຫຼາດນະ” ກີ່ໄດ້ ຄື່ອ
ຄວາມໄມ່ຮູ້ ອີ່ຮູ້
ນັ້ນໆ ຖຸກຕັ້ງຕາມສປາພທີ່ເປັນຈິງ ເພຣະໄມ່ຮູ້ຈິງຈຶ່ງໄດ້ເກີດ
ຄວາມຮັງຜິດ ເຂົ້າໃຈຜິດໃນເຮືອງຕ່າງໆ ເຊັ່ນເຮົາໄດ້ພັງເຮືອງອະໄຣ
ມາ ຄ້າພັງໄມ່ຫັດ ຮູ່ໃນເຮືອງນັ້ນໄມ່ຈິງກີ່ຫລັງໃຫລໄດ້ ຕິ່ນເຕັ້ນໄປ
ຕາມຂ່າວລື້ອ ເຂາເລ່າລື້ອເຮືອງອະໄຣຕ່າງໆ ໃຫ້ເຮົາພັງກັນບ່ອຍໆ ແລ້ວ
ເຮົາກີ່ໄປຕິ່ນເຕັ້ນກັບຂ່າວລື້ອນັ້ນ

ນັ້ນກີ່ເພຣະເຮົາໄມ່ຮູ້ວ່າ ສິ່ງນັ້ນມັນເປັນອະໄຣ ມັນຈິງ
ຫີ່ອໄມ່ຈິງ ມັນມີເຫດຸພລຫີ່ອໄມ່ມີເຫດຸພລ ເຮົາໄມ່ເຂົ້າໃຈ ເປັນ
ຄົນເຊື່ອງ່າຍເຊື່ອດ້າຍເກີນໄປ

ເຮືອງຄວາມເຊື່ອງ່າຍນີ້ ກີ່ເສີ່ຍຫາຍແກ່ຊີວິຕ໌ເໜີ່ອນກັນ ໃນ
ທາງພຣະພຸຖນຄາສນາໄມ່ສອນໃຫ້ເຮົາເຊື່ອງ່າຍໆ ແຕ່ໃຫ້ເຮົາເຊື່ອດ້າຍ
ບັນຫຼາ ຄື່ອເຊື່ອເມື່ອພິຈານາດ້າວຍບັນຫຼາຈານຮູ້ຫັດເຂົ້າໃຈຫັດໃນ
ເຮືອງນັ້ນຖຸກຕ້ອງ ຈຶ່ງນົມໄຈເຊື່ອ ອຍ່າເຊື່ອງ່າຍ....ອຍ່າເຊື່ອຕາມ
ເຂວ່າເຂັບອກ....ອຍ່າເຊື່ອວ່າມີອຸ່ນໃນໜັງສືອນນັ້ນໜັງສືອນນີ້...ອຍ່າ
ເຊື່ອວ່າຫລວງພ່ອອົງຄົນນັ້ນອົງຄົນນີ້ພຸດ....ໄມ້ໄດ້ທັງນັ້ນ ພຣະພຸຖນເຈົ້າ
ສອນໄມ່ໄຫ້ເຊື່ອຢ່າງນັ້ນ

พระพุทธศาสนาสอนคนให้เกิดปัญญา ไม่สอนคนให้ลงมาย ไม่ให้เป็นคนมีศรัทธาแบบงมงาย แต่ให้มีศรัทธาในแบบปัญญาจึงจะมั่นคง ในหมวดธรรมะถ้ามี “ศรัทธา” อยู่ที่ได้ก็ต้องมี “ปัญญา” อยู่ในที่นั้นด้วย ไม่ว่าธรรมะหมวดใดขึ้นต้นด้วยศรัทธาคือความเชื่อ ลงท้ายก็ด้วยปัญญา เพราะปัญญา นั้นต้องกำกับความเชื่อ ถ้ามีแต่ศรัทธาตัวเดียว ก็เชื่อมงาย

ความเชื่อมงายมีอยู่มากในบ้านเมืองของเรา ก็ เพราะว่าคนไม่ค่อยวิจัย ไม่ค่อยพิจารณาหาเหตุผลในเรื่องนั้นๆ เห็นเข้าทำอะไร ก็ทำตามเขาไป โดยไม่คิดว่า ทำทำไม ทำเพื่ออะไร ไม่ทำจะได้ไหม? เราไม่ได้คิดอย่างนั้น ไม่ได้ใช้ปัญญา แต่ต้องหันมาคิด แล้วก็รับตามๆ กันมา ตั้งแต่โบราณจนถึงกาลปัจจุบัน

ความจริงพระพุทธเจ้าให้เครื่องมือแก่เราแล้ว ให้แสงสว่างแก่เราแล้ว แต่ว่าเราเอาไปซ่อนไว้เสีย แสงสว่างนั้น เราไม่ใช้ ยังใช้ของเดิมคืออวิชชาอยู่ ไม่ใช้ปัญญา เรายังคงเป็นคนเชื่อง่ายเกินไปในเรื่องอะไรๆ ต่างๆ ดังที่ปร่าวกูญ อยู่ทุกวัน เพราะขาดศรัทธาที่ประกอบด้วยปัญญา

เราเรียกตัวเราว่า เป็นพุทธบริษัท ก็ต้องมีปัญญา กำกับ คือต้องคิดให้เกิดปัญญา อย่ารับอะไรง่ายๆ อย่าเชื่ออะไรง่ายๆ ได้ฟังอะไร ได้อ่าน ณ ที่ได หรือมีอะไรเกิดขึ้น.. อย่าเชื่อก่อน

ແສບສວ່າບ

ຂອບໜົກົດ

พระพุทธเจ้าสอนไว้ว่า..อย่าเชือก่อん ให้รับมาคิด มาตรอง แม้คำที่พระองค์สอน พระองค์ก็ทรงเตือนว่า “อย่า เชือก่อん ຈະເຂົາໄປຄົດໃຫ້ເຂົາໃຈດ້ວຍຕັ້ງເຂົາເວົ້າ”

“ไม่มีศาสตราไหนในโลกที่จะสอนอย่างนี้ ไปอ่านดูใน คัมภีร์ต่างๆ....ไม่มี มีแต่สอนให้เชื่อๆ ถ้าไม่เชือกเป็นบານ ແຕ່พระพุทธเจ้านี่สอนไม่เหมือนใคร สอนแต่ให้ใช้ปัญญา พิจารณาอย่างรอบคอบ จนเห็นชัดด້ວຍตนเองแล้วจึงเชื่อ มันเป็นหลักความเชื่อที่ถูกต้อง ประกอบด้วยปัญญาจริงๆ ไม่ มีคำสอนในศาสนาได้สอนอย่างนี้

เราที่เป็นพุทธบริษัทจึงควรจะมีความปลื้มใจในพระ คุณของพระพุทธเจ้า ที่ให้เครื่องมือไว้กับเราเพื่อเอาไปกรอง อะไรต่างๆ ที่เราได้รับ กรองจนละเอียด แล้วเราจะได้ของแท้ ແຕ່ถ้าเราไม่กรองก็ต้องกินหั้งาก

เหมือนกินน้ำกะทิ ความจริงจะกินมันในมะพร้าว แต่ เราเคี้ยวากก้มันเข้าไปด້ວຍ เพราะไม่รู้จักทำให้มันเหลือแต่น้ำ มัน แต่ถ้าเราฉลาดเราก็ค้นເຫັນน้ำกะทิ เพียงน้ำกะทิก็ยังมีน้ำ บ่นอยู่เยอะ เราก็ต้องเอาไปเคี้ยว เคี้ยวจนน้ำหายไปเหลือแต่ น้ำมัน เราก็ເຫັນน้ำมันนັ້ນมาใช้ໃນรูปต่างๆ ດັ່ນໄດ້ ในเรื่อง ເກີຍກັບຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົາໃຈກີ່ເໝືອນກັນ ເຮຈະຕ້ອງເຄີຍດ້ວຍ ປັບປຸງ ໃຊ້ໄພຕະນະ ຄື່ອ ຄວາມເພີຍ ຄວາມຕັ້ງໃຈຈິງໃນການເຄີຍ ສິ່ງນັ້ນໃໝ່ມັນງວດ ຈະກະທັ່ງສິ່ງທີ່ໄມ່ຈິງນັ້ນຮະເໝຍໄປໝາດ ເລື້ອ

ແສບສກຳ

ນອບປິດຕາ

ແຕ່ຂອງຈົງໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮູ້ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ເຮັດໄດ້ຮັບຂອງຈົງແກ້ມາໄວ້ໃນ
ຈົດໃຈຂອງເຮົາ ນີ້ເປັນຫລັກສຳຄັນໃນທາງພຣະພຸທສາສນາປະກາ
ໜຶ່ງ ທີ່ອຍາກຈະໃຫ້ເຮົາໄດ້ຈຳເອາໄປໃຊ້ທຸກເຫດຖາກນີ້ໄມ່ວ່າຈະ
ເປັນເຮື່ອງວ່າໄຮ

ໂດຍເລັດໂລກໃນປັຈຸບັນມີຂ່າວລື່ອມາກມາຍ ດລ້າຍກັນ
ວ່າມີຄົນພວກທີ່ນີ້ຂອບກຳຂ່າວໃຫ້ຄົນຕື່ນເຕັ້ນ ຄ້າເຮົາເຊື່ອງຍ່າງໆ
ເຮັດຖຸກເຂາຫລອກໃຫ້ເຊື່ອຍ່າງນັ້ນ ໃຫ້ເຊື່ອຍ່າງນີ້ ແຕ່ຄ້າເຮົາ
ໄມ່ເຊື່ອງຍ່າ ດນພວກນັ້ນກີ່ທຳອະໄຣເຮົາໄມ້ໄດ້ ຂ່າວທີ່ເຂົາສ້າງຂຶ້ນ
ມັນກີ່ເປັນໜັນໄປ ທີ່ຫລັງເຂົາກີ່ເລີກ ໄມ່ທຳຂ່າວນັ້ນຕ່ອໄປ ເພຣະ
ເຂົ້າຮູ້ວ່າຜູ້ພັກເປັນຄົນຈລາດ ມີເຫດຖາກປະຈຳຈົດໃຈເສີຍແລ້ວ ເຂົາ
ກີ່ໄໝຫລອກໃຫ້ເຮົາເຊື່ອຕ່ອໄປ ເຮັດປລອດກັຍ

ອັນນີ້ເປັນຫລັກສຳຄັນໃນທາງພຣະພຸທສາສນາທີ່ເຮົາວຽ
ຈະນຳໄປໃຊ້ໃນຊີວິຕປະຈຳວັນ ຖຸກແໜ່ງທຸກມຸນໃນເຮື່ອງຕ່າງໆ ທີ່ເກີດ
ຂຶ້ນໃນຊີວິຕ ເຮົາໃຫ້ຫລັກການ “ພິຈາຮານອຍ່າງຮອບຄອນ” ເຮັດ
ຈະໄດ້ສິ່ງທີ່ຖຸກຕ້ອງ ຄ້າໄມ່ໃຊ້ປັບປຸງພົາພິຈາຮານອຍ່າງຮອບຄອນ ເຮັດ
ກີ່ໄດ້ສິ່ງທີ່ຫຍາຍໆ ເປັນຄວາມເຂື່ອປະເທດໄໝກ້າວໜ້າ ໄມມີສາຮະ
ແກ່ນສາຮ ເຮົາໄດ້ຍ່າງນັ້ນ ເຮົາໄດ້ຍ່າງນັ້ນ ເຮົາໄດ້ຍ່າງນັ້ນ ທີ່ເກີດ
ກັບໃນຮູ້ນະທີ່ເຮົາເປັນພຸທນບຣີໜັກ ຈຶ່ງຄວານນຳເອາຫລັກການນີ້ໄປ
ໃຊ້ໃນການປັບປຸງທຸກແໜ່ງທຸກມຸນຂອງຊີວິຕເຮົາ

ສິ່ງທີ່ຄວາມຈະໃຫ້ໃໝ່ກັບທີ່ສຸດ ກີ່ຄື່ອໃຊ້ປັບປຸງພົາພິຈາຮານສິ່ງ
ທີ່ເກີ່ວຍຂັ້ອງກັບສຸຂ-ທຸກໆໃນຊີວິຕຂອງເຮົາ ເພຣະເຮື່ອງສຸຂເຮື່ອງທຸກໆ

ແສບສກວ່າງ

ຂອບເຂົດ

ໃນชีວิตນີ້ເປັນເຮື່ອງສຳຄັນ ທີ່ເຮົາຈະເຂົ້າໃຈຜິດຫຼືຖຸກກີ່ໄດ້
ດ້າເຮົາໄມ້ໃຊ້ບັນຍາກີ່ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ໃຊ້ບັນຍາກີ່ເກີດຄວາມ
ເຂົ້າໃຈຖຸກ

ຜູ້ໄມ້ໃຊ້ບັນຍາ ກີ່ໄປຕິດສຸຂອມປລອມ ທີ່ປຽງແຕ່ງຂຶ້ນເພື່ອ
ຢ້າຍວານຫວາງໃຫ້ຫລັງໃຫມ້ມາໃນຄວາມສຸຂອຍ່າງນັ້ນ

ຄວາມສຸຂອມປລອມ ດື່ນ ຄວາມສຸຂທີ່ເກີດຈາກວັດຖຸ ມີ
ປະກາຣາດັ່ງໆ ເກີດຈາກສິ່ງທີ່ມາກະທບຕາ ບຸ ຈມູກ ລື້ນ ກາຍ
ໃຫລເຂົ້າໄປສູ່ໃຈ ເຮົາໄມ້ໄດ້ໃຊ້ບັນຍາ ເຂົ້າໄປຮັບສິ່ງນັ້ນມາທັງດຸນ
ເຫັນເປັນຂອງສາຍຂອງການນ່າຮັກນ່າພອໃຈ ອີຍກໄດ້ໃນສິ່ງນັ້ນ
ຄຸ້ມຫລັງມັນມາໃນສິ່ງນັ້ນ ຈົນກະທັ້ງວ່າໄມ້ໄດ້ເຮື່ອງ ຈົດໃຈຕກດໍາ
ບາງທີ່ກີ່ເສີຍຜູ້ເສີຍຄົນໄປກີ່ມີ ເພຣະຄວາມຫລັງໃຫລໃນຮູບຕ່າງໆ

ຄວາມຫລັງໃຫລໃນເຮື່ອງຕ່າງໆ ນີ້ ອາຈະເກີດຂຶ້ນແກ້ໄຂຮ
ກີ່ໄດ້ ຮັງໃຫລໃນເຮື່ອງນັ້ນເຮື່ອງນີ້ ທີ່ເປັນຄວາມສຸກສານເພລິດ
ເພລິດແລ້ວກີ່ທຳໄຫ້ຊີວິດໄມ່ກ້າວໜ້າ ມີຄວາມ“ຕິດ”ອູ່ໃນສິ່ງນັ້ນ

ເຊັ່ນຫລັງໃຫລໃນເຮື່ອງກາຣພນັນ ກີ່ຕິດກາຣພນັນ ໄມຍອມ
ເລີກ ແມ່ໄຄຈະໄປພູດຈາແນະນຳພໍາຮໍາເຕືອນຍ່າງໄຮກຮັບພັງ ແຕ່
ໄມ່ເອາ ເວລາພັງນັ້ນນັ້ນພັງນີ້ເໝືອນກັບຈະເອາຍ່າງນັ້ນ ແຕ່ວ່າ
ພອພັນຈາກທີ່ນັ້ນໄປແລ້ວ ຜິກາຣພນັນມັນກີ່ຈຸງຕ່ອໄປ ຈົນເປັນໜີ້
ເຂົາມາກມາຍ ບາງຄົນເປັນໜີ້ເຮື່ອງກາຣພນັນ ຕັ້ງ ២០ ລ້ານ...
ຕກໃຈ ເຂັນອກວ່າເປັນໜີ້ ២០ ລ້ານ ນີ້ຫລວງພ່ອຕກໃຈວ່າ
“ແໜ່ງ! ທຳໄມ້ຄື່ນມາກອຍ່າງນັ້ນ ທຳມາຫາກີ່ໄມ້ໄດ້ເງື່ອຍ່າງນັ້ນ

ແຕ່ວ່າໄປເປັນໜີກຳພັນເຂົາຕັ້ງ ๒๐ ລ້ານ” ຄືວ່າເລຸກພັນແພ້ ແພ້ແລ້ວກີ່ເຊື້ນເຊື້ກໃຫ້ເຂົາ ເຊື່ມັນຄ່ອຍມາກື້ນໆ ຈະກະທັ້ງເປັນຈຳນວນມາຍົກົງ ๒๐ ລ້ານ ແລ້ວກີ່ໄມ່ຮູວ່າຈະທຳຍ່າງໄຮ ເພຣະວ່າເຊື່ມັນເດັ່ນກັບມາ ເກີດປັບປຸງຫາ ແມ່ນ້ານໄປເປັນໜີ ກລວສາມີຈະຮູ້ກີ່ເລັກລຸ່ມໃຈ ເປັນທຸກ໌ ອຣີວ່າລູກຊາຍທຳນີ້ໄວ້ກລວພ່ອຈະຮູ້ ກລຸ່ມໃຈເປັນທຸກ໌ດ້ວຍປະກາດຕ່າງໆ ໄປເຖິງຍືນເງິນເຂົາມາ ເປັນໜີຮນາຄາ ເພຣະຄວາມຮັງໃຫມ້ວາມາໃນເຮືອນ້ຳ ໄນໄຟ “ໄມ່ໄດ້ໃຊ້ປັບປຸງຈົດປິຈາດນາວ່າ “ທີ່ເຮາຫລັງໃຫລອຍູ່ໃນສິ່ງນີ້ ເຮາທຳຍ່າງນີ້ມັນໄດ້ວ່າໄຂຶ້ນມານັ້ນ ຂຶ້ວິຕຂອງເຮາເປັນຍ່າງໄຮ ກີ່ຍົດຍົກຊື້ເສີຍຂອງເຮາເປັນຍ່າງໄຮ?”

ເຂົາຄົດໄມ່ໄດ້ ເພຣະໄມ່ມີປັບປຸງຈະຄົດ ໄນໄມ່ແສງສ່ວ່າ ສ່ອງເຂົາມາສູ່ໃຈ ເຂົາຍູ່ໃນຄວາມມືດນອດ ມັວເມາຍູ່ໃນສິ່ງນັ້ນ ສິ່ງແວດລ້ອມກີ່ໄມ່ຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມຄົດ ເພື່ອນຝູ່ມີຕຣສຫາຍແຕ່ລະຄົນກີ່ໄມ່ຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມຄົດອະໄຮ ເພຣະວ່າເພື່ອນເລ່ານ້ຳກີ່ລ້ວນແຕ່ເປັນເພື່ອປະເກດເດີຍກັນ ຄືອຂອບທຳເໜືອນກັນ ຄົດແບບເດີຍກັນ ແລ້ວຈະແນະນຳເພື່ອນໄດ້ຍ່າງໄຮ ເຂົາໄມ່ໄດ້ເຂົາໄກລັຜູ້ຮູ້ໂບນທີຕິດທີ່ຈະແນະນຳແນວທາງຂຶ້ວິຕ ກີ່ເລັກຕິດຍູ່ໃນສິ່ງນັ້ນ ອອກໄມ່ໄດ້ ນີ້ລະເຂາເຮີຍວ່າ “ທຳກຽງຂັງຕ້ວເວັງ”

ຄົນເຮົາຄົ້າທຳກຽງຂັງຕ້ວເວັງນີ້ກີ່ໂດເຕັມທີ່ຄົ້າເຂົາໄປຍູ່ໃນກຽງພຣະອາຊ່າງກຽມ ນັ້ນກີ່ເປັນອີກເຮືອນໍ້າ ມັນກີ່ໄໝ

ເໜືອນກັນ ແຕ່ວ່າຍັງໄມ້ໂປ່ງເຖິງທີ່ທໍາກຽງຂັງຕົວເອງ ກາຮໍາຫ້ວ່າ
ນັ້ນແລະຄືກໍາທໍາກຽງຂັງຕົວເອງ ທໍາຜິດສີລິຜິດຮຣມ ຂອບ
ລັກຂອບຂ່າຍ ຂອບທໍາວະໄຮຕ່າງໆ ຜຶ່ງເປັນເຮືອງທີ່ໄມ້ຖຸກຕ້ອງ

ເໜືອນກັບສ້າງກຽງທີ່ລະຫູ້ໆ ຂຶ້ນມາ ຈົນກະທັ່ງມັນຂັ້ງ
ຮອບຕົວດີ່ນໄມ້ໄດ້ ຕິດຍູ່ໃນກຽງເໜືອນໄກ່ຖຸກຂັ້ງ ຢ້ວຍເໜືອນສັຕິວ
ທີ່ຈັບມາຈາກປ່າ ເອາໄປໝ່າງກຽງໄວ້ ມັນກີ່ວົງຍູ່ໃນກຽງນັ້ນ ໄປ
ໄທ່ນໄມ້ໄດ້

ເຮົາໄປເຫັນສັຕິວຖຸກຂັ້ງນີ້ເຮົາເຄຍຄິດນັ້ນໄໝ ? ເວລາຝານ
ມາຫັນວັດນີ້ ມີເດືອກນັ້ນຂ່າຍນກຍູ່ທີ່ນັ້ນ ພູາຕິໂຍມນີ້ກວ່າປລ່ອຍ
ນກສັກທີ່ເຄອະມັນຖຸກຂັ້ງມານານແລ້ວ ກາຮໍາໄປໝ້ອນກປລ່ອຍນັ້ນ
ແລະເປັນເຫດຸໃຫ້ເຂົາໄປຈັນກມາຂາຍຕ່ອໄປ

ຄ້າຫາກວ່າເຮົາຕ້ອງກຽງຈະປລ່ອຍຍ່າງຄາວກີ່ຍ່າໄປໝ້ອ
ນກມາປລ່ອຍ ຖຸກຄນຍ່າໄປໝ້ອນກມາປລ່ອຍ ດົນຂ່າຍນກເຂົກ
ຂາຍໄມ້ໄດ້ ເມື່ອຂ່າຍໄມ້ໄດ້ກີ່ນີ້ກວ່າ “ເວັ້ນ! ຖຸກວັນ ແຕ່ຂ່າຍ
ໄມ້ໄດ້ສັກຕົວ” ເຂົກເລີກອາຊີພັດທະນກມາຂາຍ ຕ້ອງໄປທໍາອາຊີພ
ອື່ນຕ່ອໄປ

ທີ່ມານັ້ນຂ່າຍຍູ່ໄດ້ ກີ່ພະລັກງານໄປໝ້ອນກປລ່ອຍ...ກີ່ນີ້ດ້ວຍຄວາມຫລັງອືກເໜືອນກັນ ນີ້ກວ່າ
ປລ່ອຍນກແລ້ວຕົວເອງຈະໄດ້ຖຸກປລ່ອຍໄປດ້ວຍ ຈະໄດ້ນຸ່ງກຸກລ ຈະ
ໄດ້ອາຍຸມັນຂວັງຢືນ ເວລາຈະປລ່ອຍກົງກຽງຂັ້ນທຸນເໜືອຕີຮະ
ອົມືຈຸານ.. ຂອໃກ້ກຽງປລ່ອຍນກນີ້ຈະໄຟ້ຂ້າພເຈົ້າໄດ້ນັ້ນໄດ້ນີ້.. ໄນ

ແສບສກ່າ

ຂອບເຂົດ

ໄດ້ປ්‍රລෝຍດ්ຕ້ວເອງສັກහນ່ອຍ ແຕ່ວ່າຜູກມັດຕ້ວເອງໄວ້ກັບຄວາມເຊື່ອແບບໄໜ່ເຂົ້າເຮືອງ ຈຶ່ງໄປກຳທຳການປ්‍රລෝຍນກປ්‍රລෝຍປ්‍රລෝຍເຕົ່າປ්‍රລෝຍອະໄຣຕ່ອະໄຣ ມີພຣັອມ..ນກກົມ..ເຕົກກົມ ເຄົາມາຂັ້ງໄວ້ ເຮົາຄວາມຈະໄດ້ຮັບບທເຮັນຈາກກຽນກຈາກເຕົ່າທີ່ຢູ່ໃນຕາຂ່າຍ ບອກວ່າ “ນກເອີ້ຍ ເຈົ້າຢູ່ໃນກຽນພຣະເຂາໄປຈັບເຈົ້າມາ ເຈົ້າໄມ້ໄດ້ໂງອະໄຣຫຣອກ ແຕ່ພຣະຄນໂງໄປຈັບເຈົ້າມາຂັ້ງກຽນໄວ້ ແລ້ວມີຄົນໜີ້ອ່ານື່ງໆ ໄປ້ອມາຂ່າຍຕ່ອໄປ ພວກເຈົ້າກີ່ຕ້ອງຖຸກຈັບມາຂັ້ງເຮື່ອຍໄປຄ້າຫາກວ່າເຮົາຈະປ්‍රລෝຍເຈົ້າ ພວກຂອງເຈົ້າກີ່ຈະຖຸກຈັບມາຂັ້ງຕ່ອໄປອີກ ເພຣະະນັ້ນຈະໄມ່ເອາເຈົ້າໄປປ්‍රລෝຍຫຣອກ ໃຫ້ກຣມານຕ່ອໄປຈົນກວ່າເຈົ້າຈະຖຸກເຂາເອາໄປຕົ້ນໄປແກງຕາມເຮືອງ ແລ້ວພວກນີ້ກີ່ຈະໄດ້ເລີກອາຊີ່ພັບນກມາຂ່າຍ ຈະໄມ່ມີກຣມານສັຕວົງກົດຕ່ອໄປ” ເຮົາພູດກັບຕ້ວເຮົາຍ່າງນັ້ນ ດີກວ່າທີ່ຈະໄປປ්‍රລෝຍນກ

ຄ້າຈະປ්‍රລෝຍ ກີ່ກຣມປ්‍රລෝຍຕ້ວເອງ..ປ්‍රລෝຍຈາກອະໄຣ ? ..ດູ່ວ່າເຮົານີ້ຕິດອູ່ໃນກຽນອະໄຣນັ້ງ ອູ່ໃນຄວາມໜ້ວປະເທດໄດ້ນັ້ງໃນຄວາມໜົງຜິດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ໃນຄວາມເຊື່ອທີ່ມາຍດ້ວຍສິ່ງໄດ້ນັ້ງ ? ພິຈາຣານາຍ່າງຮອບຄອນ ອຢ່າເຂົ້າຂ້າງສິ່ງນັ້ນ ອຢ່າກລວ່າສິ່ງນັ້ນວ່າມັນຈະໄຫ້ທຸກໆໃຫ້ໂທຊແກ່ເຮົາ ຕ້ອງພິຈາຣານາດ້ວຍຈິຕ່ທີ່ເຫື່ອງຊຣມ ດ້ວຍບັນຫຼາຍ່າງແທ້ຈົງ ເຮົາກີ່ຈະຮູ້ວ່າເຮົາມີຄວາມໜົງຜິດໃນເຮືອງນັ້ງປະກາດ ເຮົາຄົບຄົນຜິດ ຮ້ອງເຮົາໄປສູ່ສັນກີ່ຜິດປ່ອຍໆ ນ່າຈະປ්‍රລෝຍຕ້ວເອງເສີຍທີ່

ແລ້ວເຮົາກີ່ຕັດສິນໃຈວ່າ “ປລດປ්‍රລෝຍຕ້ວເອງ ເຄົາແອກຄື້ອ

ແສບສວ່າງ

ຂອບເຂົດ

ຄວາມຊ້ວນ້ຳອອກຈາກຄອ ເຮົາໄມ່ກະທຳສິ່ງຜິດງ ນັ້ນຕ່ອໄປ” ນັ້ນແຫລະປ່ລ່ອຍແທ້ ດີກວ່າປ່ລ່ອຍນກອອກຈາກຮົງ ເພຣະວ່າ ປ່ລ່ອຍນກອອກຈາກຮົງ ແລ້ວມັນກີເປັນເຫດໃຫ້ຄົນໄປຈັນກມາ ພາຍຕ່ອໄປ ແຕ່ເຮົາປ່ລ່ອຍຕ້ວເອງດີກວ່າ ປ່ລ່ອຍໃຫ້ພັນຄວາມໂງຄວາມ ມມງາຍ ຄວາມຮລງຜິດ ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ອີ່ວປ່ລ່ອຍຕ້ວເອງຈາກ ສິ່ງຊ້ວ້າຍ

ເຊື່ອ ປ່ລ່ອຍດົນເອງອອກຈາກ “ອນຍາມຸນ” ໄມມັວເມາ ໃນກາຮົນນັ້ນ ໄມເສັພສິ່ງເສັພຕິດ ໄມຄົນເພື່ອນຊ້ວ ໄມເຖິງວກລາງ ຄືນ ໄມສັນກຸສනານໃນທາງສິ້ນເປັ້ນເງິນທອງ ໄມເກີຍຈອຽນກາຮ ຈານ ໄມອູ່ໃນອຳນາຈຄວາມໂລກ ຄວາມໂກຮ ຄວາມຮລງ ຄວາມ ຮີ່ຢາພຍາບາທອະໄຮຕ່າງໆ ອຍ່າງນີ້ເຮົາກວ່າ ປ່ລ່ອຍຖຸກຕ້ອງ

ແລ້ວກີກວົວປ່ລ່ອຍນໍ່ອຍໆ ປ່ລ່ອຍຈະກະທຳວ່າມັນໄມ່ເກີດ ຂັ້ນໃຈຂອງເຮົາຕ່ອໄປ ໄມມີເຊື້ອໃຫ້ເກີດຕ່ອໄປ ເພຣະເຮາທ່າລາຍ ເຊື້ອມັນໜົດໄປ ແລ້ວເຮົາກີສບາຍ ຄວາຈະປ່ລ່ອຍອຍ່າງນັ້ນ

ເຕົກີ່ເໜືອນກັນ ຕ້ວເຕ່າກີ່ອຕ້ວຄວາມໂງ ເຂົ້າຈຶ່ງເຂົ້ານກາພ ຄົນຂໍ້ຄວາຍແລ້ວແບກເຕ່າໄປດ້ວຍ ເຮົາກວ່ານັ້ນບັນຫລັງຄວາຍ ຄວາຍ ນັ້ນກີ່ຄື່ອໂງເໜືອນກັນ ດັນທີ່ນັ້ນບັນຫລັງຄວາຍກີ່ໂງ ແລ້ວຍັງແບກ ເຕ່າອີກ ເຮົາກວ່າ ຕ ໂງ ອູ່ໃນຕ້ວຂອງບຸດຄລັ້ນນັ້ນ ຕ ໂງ ຄື່ອ..ຄິດ ອຍ່າງຄົນໂງ ພຸດຍ່າງຄົນໂງ ທໍາອຍ່າງຄົນໂງ ມັນ ຕ ໂງ ອູ່ໃນຕ້ວ ຜູ້ນັ້ນ

ຄ້າເຮາຈະປ່ລ່ອຍເຕ່າ ກີ່ຄື່ອປ່ລ່ອຍຄວາມໂງທີ່ມັນມີອູ່ໃນຕ້ວ

ແສບສດກ່າວ

ນອບເຊີກຕ

ເຮົາ ເහັນເຕົ່າໃນຕາຂ່າຍ ເຮັດວຽຈະບອກວ່າ “ເຕົ່າເລື້ອຍ! ເຈົ້ານີ້ ມັນໄດ້ເຂົ້າເບານບຸນຫຼາມປະສາເຕົ່າ ຖຸກຈັບມາຂັ້ງໄວ້ໃນທີ່ອ່າງນີ້ ສິ້ງລັນຈະຊື້ເຈົ້າປ່ອຍ ເຈົ້າກີໄປໄໝຮອດ ເພຣະວ່າເຈົ້າອູ່ໃນທີ່ອ່າງນີ້ເສີຍນານແລ້ວ ແ້າງຂາຂອງເຈົ້າກີຈະເປັນອັມພາຕີໄປແລ້ວ ໄມສາມາດຈະວ່າຍນໍ້າໄດ້ ປ່ອຍລົງໄປກົລອຍ..ນອນໜ່າຍອູ່ໃນນ້ຳນັ້ນແລະ” ຕາຍອູ່ນ່ອຍໆ ເຕົ່າຕົວນ່ອຍໆ ລັວນແຕ່ເປັນເຕົ່າ ຖຸກປ່ອຍທັງນັ້ນ ທີ່ມານອນຕາຍແມ່ລົງວັນຕອນອູ່ໃນນ້ຳ ເພຣະວ່າມັນໄມ້ກຳລັງ ມັນອູ່ໂດຍໄມ້ໄດ້ອອກກຳລັງເສີຍນານ ເຮົາປ່ອຍໄປມັນກີເປັນເງື່ອຍ ມັນໄປໄໝຮອດໄມ້ກຳລັງ ມັນກີຕາຍໄປ

ເຮົາໄໝປ່ອຍເຕົ່າພວກນັ້ນ ແຕ່ວ່າເຮົາປ່ອຍຄວາມໄໂງ່ຂອງເຮົາອອກຈາກຈິດໃຈຂອງເຮົາ ອະໄໄມ໌ໄມ່ມາມທີ່ເກະຈັບອູ່ໃນຈີຂອງເຮົາ ເຮັດວຽຈາກຄຶກຂາໃຫ້ມັນເຂົ້າໃຈ ແລ້ວກີປ່ອຍສິ່ງນັ້ນອອກໄປຈາກຕັ້ງເຮົາ ນີ້ແລະຄື່ອກການ “ປ່ອຍແທ້” ສະເດາະເຄຣະໜ້າອ່າງແທ້ຈິງ

ທີ່ເຮົາປ່ອຍນັກ ປ່ອຍປາ ໃນວັນເກີດອະໄຣນັ້ນ ຄືວ່າ ສະເດາະເຄຣະໜ້າໄມ້ໜົມດຫຣອກ ສະເດາະອ່າງນັ້ນມັນໄມ້ໜົມດ ເພຣະວ່າ “ເຄຣະໜ້າ” ນີ້ໝາຍສິ້ງຜົນທີ່ເກີດຈາກກາຮະທຳ... ເຄຣະໜ້າດີກີຄື່ອສິ່ງທີ່ເກີດຈາກຄວາມດີ ເຄຣະໜ້າຮ້າຍກີຄື່ອສິ່ງທີ່ເກີດຈາກຄວາມຊ້ວ່າ ເຄຣະໜ້າດີນີ້ເຮົາພຸດວ່າ “ເວຼົອ! ເຄຣະໜ້າ..ປລອດກໍ່າຍ” ເຄຣະໜ້າຮ້າຍນີ້ເຮົາວ່າ “ເວຼົອ! ເຄຣະໜ້າຮ້າຍ..ຊັ້ງເຕີ” ນີ້ມັນມາຈາກຜົນທີ່ເຮົາທຳໄວ້ ເຮົາທຳດີກີເຄຣະໜ້າໂສຄດ ເຮົາທຳໄມ້ດີກີເຄຣະໜ້າ

ແລບສວ່າງ

ຂອບບັດ

ຮ້າຍໂສຄຣ້າຍ ເຄຣະຫົດ..ໂສຄດີ ເຄຣະຫົຮ້າຍ..ໂສຄຣ້າຍ ມັນເປັນ ຕັວພລ ແຫ່ມັນອູ່ຍູ່ທີ່ອະໄໄ ? ..ເຫ່ມັນອູ່ຍູ່ທີ່ກາຣກະທຳຂອງເຮົາ ຕັກະທຳນິ້ນແຫລະເປັນຕັວເຫດ

ສ້າງສະເດາະເຄຣະຫົຮ້າຍ ທີ່ມີຄົນມາຂອ້າສະເດາະ ໄທບ່ອຍໆ ໄທຣັດນໍາສະເດາະບ້າງ ໄທທຳພິທີອະໄໄໃຫ້ບ້າງ ກົບອກ ວ່າ “ທຳຍ່າງນັ້ນມັນໄມ່ໜົດເຄຣະຫົ໌ ເຮົາຕ້ອງຮູວວ່າສາເຫດຸຂອງ ສົ່ງທີ່ທຳໃຫ້ເກີດຂຶ້ນນັ້ນມັນຄືອະໄໄ ເຮົາຕ້ອງແກ້ທີ່ຕັວເຫດ ແຫ່ນັ້ນ ມັນອູ່ຍູ່ໃນຕັວເຮົາ ສ້າງສະເດາະແຫດໃນຕັວເຮົາໄດ້ ພລມັນກີໄມ່ເກີດຕ່ອ ໄປ ນັ້ນເປັນກາຣສະເດາະທີ່ຖາວ່າ ໄມໄທສິ່ງນັ້ນເກີດເພຣະຕັດຮາກ ຖອນໂຄນມັນໝາດສິ້ນໄປແລ້ວ ຈຶ່ງຈະເປັນກາຣສະເດາະເຄຣະຫົ໌ທີ່ ຖຸກຕ້ອງ ອີ່ວ່າທຳພິທີກຣມທີ່ຖຸກຕ້ອງຕາມຫລັກຊາຣມະ”

ກາຣໄປສະເດາະເຄຣະຫົດວິວິທີໄສຍຄາສຕົຮ່ ທີ່ເຂົາທຳກັນ ອູ່ນັ້ນເປັນກາຣຫລອກຕັວເອງ ຕັວຜູ້ທຳກົງຫລອກຕັວເອງ ຜູ້ທີ່ມາໃຫ້ ຂ່ວຍທຳກົງຫລອກຕັວເອງເໜີອັນກັນ ດນຫລອກຕ່ອຫລອກມາເຈັກກັນ ເຂົາ ເຂົາເຮີກວ່າ...ໂນ່ເຈອໂງ ຕານອດເຈອຕານອດ ແລ້ວມັນຈະໄດ້ ອະໄຮ້ຂຶ້ນມາ ແຕ່ເພຣະຄວາມເຊື່ອມງາຍທີ່ຮັບໄວ້ນານໆ ມັນຝຶ່ງ ອູ່ໃນຈິຕິໃຈ ເລຍກີທີ່ຕົ້ນທຳໄປໃນຮູບຍ່າງນັ້ນ ໄມ່ຕິດທຳໃນກາງທີ່ ຖຸກທີ່ຂອບເລື່ອບ້າງ

ນັ້ນກາຣສະເດາະເຄຣະຫົ໌ທີ່ແທ້ຈິງ ຄືອຸດຮາກສູງ ແກ່່ງຄວາມຂ້ວ່າໜີ່ມີອູ່ຍູ່ໃນຕັວເຮົາໃຫ້ຫາຍໄປ ຮາກສູງຂອງຄວາມ ຂ້ວກີ່ຄື່ອ ໂລກໂກຮ່າຍ ນີ້ເຂົາເຮີກວ່າ “ຮາກເໜັງແກ່ອກຸຄລ່”

ຫຼື “ອກຸສລມູລ” ເຮັດວຽກວ່າ ຮາກອກຸສລ ຮາກຂອງສິ່ງທີ່ໄມ່ຖຸກຕ້ອງ
ເຮົາໃຫ້ໄມ່ຖຸກກີ່ພະຍານໃຈເລືອກນ້ຳງ ໄຈໂກຮນ້ຳງ ໄຈລົງນ້ຳງ

ເຮັດວຽກ ທຳລາຍຕົວໂລກະ ອື່ນຄວາມໂລກໃຫ້ຫຍ່ໄນ
ທຳລາຍໂທສະ ອື່ນຈິຕົດປະຖຸຮ້າຍ ຖາງໂກຮທາງເຄືອງ ຖາງ
ຫຸດທິດງຸ່ນ່ຳງ່ານ ໄຈຮັນໃຈເຮົວ ໃຫ້ຫຍ່ໄປຈາກຈິຕິໃຈ ທຳລາຍ
ຕົວໂມໂຮ ອື່ນຄວາມໄມ່ຮູ້ໄມ່ເຂົ້າໃຈ ດ້ວຍກາຣສຶກຊາ ດ້ວຍກາຣ
ເຂົ້າໄປໄກລັຜູ້ຮູ້ ດ້ວຍກາຣຕັ້ງໃຈພັງຄຳສອນ ດ້ວຍກາຣເອົາມາຄິດ
ມາຕຽບໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ດ້ວຍກາຣປົງບັດໃນແນວທາງນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ພັນ
ຈາກຄວາມໂໝ່ເຂົາ ນັ້ນແລະເປັນກາຣສະເດະທີ່ຖຸກຕ້ອງ ທີ່ແທ້ຈິງ

ເນື່ອວັນກ່ອນມີເດັກຫຸ່ນ່ຳສາວ ແລະ ດັນລື້ອເຄົ່ອງສັກກະະ
ດອກໄມ້ຮູບເທິຍນມາກມາຍ ຫົວມາ ມາຄື່ນື້ນໄປຫາອາຕາມາ
ນອກວ່າ “ອຍກາໃຫ້ຫລວງພ້ອມໜ່າຍເຈີມຮັດໃຫ້ຫຸ່ນ່ອຍ” ດາມເຂົວວ່າ
“ທຳໄມ່ຈຶ່ງຕ້ອງເຈີມຮັດ” ເຂັນອກວ່າ “ມັນໄປໜີຄົນ” “ຕາຍຫຼື
ເປົ່າ” “ໄມ່ຕາຍ” “ໜີທີ່ແໜນ” “ໜີທີ່ກົນວິກາວດີຮັງສິຕິກິລໍ
ສະພານລອຍ” ສະພານລອຍໃຫ້ຄົນຂ້າມຄົນນ ໄມ່ໃຊ່ສະພານລອຍ
ທີ່ໃຫ້ຮັດວິ່ງຂ້າມທາງແຍກ

“ທຳໄມ່ຈຶ່ງໄປໜີເຂົາເຂົ້າລ່ວ່ ” “ມັນເດີນຕັດຫັນກະຮັບໜັ້ນໜີດ
ເບຣຄໄມ່ກັນ” “ຄວາມຈິງ ທີ່ເຮົວໄປໜີນີ້ເຮົວໄມ່ຜິດນະ ດັນຖຸກ
ໜີນະຜິດ ຜິດພະຍະໄຣ ເພະຄົນວິກາວດີຮັງສິຕິນັ້ນເຂົາໄມ່
ໃຫ້ຄົນຂ້າມ ເຂົາທຳສະພານໃຫ້ຂ້າມ ແລ້ວທຳເກະລາງຄົນໄວ້ດ້ວຍ
ແຕ່ຄົນຂອບື້ນກົງໝາຍ”

คนເມືອງໄທຢາເນື້ອບື້ນກວ່າມຍ ຂອບື້ນຮະບັບ
ຂອບຂ້າມແບບເສີ່ງໂສດ້ວຍການທີ່ຈະໄມ້ໃຫ້ຕາຍ ແຕ່ມັນຕາຍຫລາຍ
ຄົນແລ້ວ ນ່າເອາໂຄຣກະດູກມາຫ້ຍໄວ້ທີ່ສະພານລອຍ ຫ້ຍໄວ້
ແລ້ວເຂີຍນັ້ນສື່ອຕົວໂຕ່ງ ວ່າ ນີ້ແລະ..ຜລຂອງການຂ້າມຄົນນ
ວິກາວດີຮັງສີດໂດຍໄມ້ໃຊ້ສະພານລອຍ ໄກຄົນໄດ້ອ່ານແລ້ວຈະໄດ້ຮູວວ່າ
ຂ້າມແລ້ວມັນຈະຕາຍ ຕາຍຫລາຍຄົນແລ້ວ ແຕ່ວ່າຄົນທີ່ຖູກໜີນໍ້ໄມ້
ຕາຍ “ແລ້ວເຂົ້າທຳຍ່າງໄວ?” “ພມພາໄປໂຮງພຍາບາລ”

“ຖຸກຕັ້ງແລ້ວ ເຮືອເປັນເຕັກດີ ມືນນຸ່ຍຍົດຮົມ ໄມ່ໜີ້ໄມ້
ຂັບຮັດໜີ້ ພາໄປສັງທີ່ໃໝ່” “ໄປສັງທີ່ກຸມືພລ” ພາໄປໂຮງພຍາບາລ
ກຸມືພລ ດອນເມືອງ ໄກເຂົ້າຮັກໜາ ຕົ້ນເສີຍເງິນຄ່າຫຼຸກຍາໄປ
ເຫັ-ຕ ມື່ນ ຄົງຈະເຈັບມາກ ຕົ້ນຮັກໜາ

ບອກວ່າ “ແກ່! ພມເຄຣະທີ່ຮ້າຍ ເລຍເອຮັດມາໃຫ້ລວງ
ພ່ອເຈັນໃຫ້ເສີຍຫຸ່ຍ່ອຍ”

ອາຕມານອກວ່າ “ຖຶນເຈີມຮັມມັນກີ່ໄມ້ຮັດເຄຣະທີ່ຮອກ
ເຮືອຕັ້ງຮູ້ສາເຫດຖ້ວ່າທີ່ມັນໄປໜີນີ້ເພຣະວະໄຣ ເພຣະເວື່ອງ ໃ
ເວື່ອງ ເຮືອຈາຈະຂັບຮັດເວົວເພຣະຄົນນັ້ນເຂົາໃຫ້ຂັບເວົວໄດ້ ແຕ່
ກີ່ຈຳກັດຄວາມເວົວ ອີກເວື່ອງໜີ່ກີ່ເພຣະວ່າຄົນທີ່ຖູກໜີນັ້ນມັນ
ຂ້າມຄົນຕຽງທີ່ຊື່ງເຂົາໄມ້ໃຫ້ຂ້າມ ແລ້ວເກີດອຸບັດຫຼຸດໜັ້ນ ແຕ່ວ່າ
ແມ້ເກີດອຸບັດຫຼຸດແລ້ວເຂົ້າກີ່ຍັງດີ ຍັງມີຄຸນຮົມ ເພຣະນຳຄົນເຈັບ
ໄປສັງໂຮງພຍາບາລເອງ ເສີຍຄ່າຮັກໜາໃຫ້ ຄວາມຈົງລ້າເຂົາພົອ
ເຮີຍກັບອະໄຣ ເຮືອໄມ້ຕັ້ງເສີຍອະໄຣ ເຮືອເສີຍອີກທີ່ຄວຣະເຮີຍກ

ຮ້ອງຈາກຄົນນັ້ນ ທີ່ທຳໃຫ້ຮຸກຂອງເຫຼືອຕົ້ນຂະໜັກນີ້ໄປ ແຕ່ເຫຼືອກີ່ໄມ້ ໄດ້ທຳຍ່າງນັ້ນ ກີ່ເປັນກາຣຖຸກຕົ້ນແລ້ວ ໄມ່ຕົ້ນເຈີມຮຸກຫຣອກ ຕ່ອໄປກີ່ຂັບຮຸກດ້ວຍຄວາມໄມ່ປະມາກ ອຢ່າຂັບເຮົວເກີນໄປ ແມ້ນນ ດົນນັ້ນຈະຂັບເຮົວໄດ້ ກົດຍ່າເຮົວ ຕາດັ່ງໄວໜ່ອຍ ຄອຍດູວ່າມີ ດົນທີ່ປະມາກຫະຕາລີ່ພາຕຈະມາໃຫ້ຊັນ ເຮັກໝໍຍ່າໄປໜັນມັນເຂົ້າ ພູດ ໃຫ້ເຂົ້າເຂົ້າໃຈ

ແລ້ວເຕັກຜູ້ຫຼັງກີບອກວ່າ “ເຂົ້າມັນເບໍ່ຢູ່ຈີເພສ” ຄືອາຍຸ ۲۵ ປີ ມັນໄມ່ມີອະໄຣ ອາຍຸ ۲۵ ໄມ່ໄດ້ຮ້າຍອະໄຣໄມ່ໄດ້ເສີຍຫຍ່ ອະໄຣ ແຕ່ວ່າຄົນໄດ້ໄປເກີດອຸບັດຫ່າຍຕອນອາຍຸ ۲۵ ເຂົກ່ວ່າ “ເບໍ່ຢູ່ຈີເພສ” ເບໍ່ຢູ່ຈີ ແປລວ່າ ທ້າ, ເພສ ແປລວ່າ ຍື່ສົບ ດ້າເປັດ (ສ.ສາລາ) ກີ່ຄືອເປັດຫຼັງ ເປັດຫາຍ ນັ້ນແລະ ມັນຫມາຍຄວາມ ວ່າຍ່າງໄຮກ້ໄມ່ໄດ້ເຮື່ອງ ແປລແລ້ວຍຶ່ງໄມ່ໄດ້ເຮື່ອງໃຫຍ່

“ເບໍ່ຢູ່ຈີເພສ” ກີ່ຫມາຍຄວາມວ່າ ຍື່ສົບທ້າ ອາຍຸ ۲۵ ມັນ ອັນຕຽຍ ອັນຕຽຍຕຽງທີ່ວ່າເຮົາຄົນອົງນັ້ນເອງ ໄມ່ຕົ້ນຄື່ງ ۲۵ ຫຣອກ ۱۵ ນີ້ຄົນອົງແລ້ວ ເຕັກວ່າຍົກເອົາຈົນໆຄົນອົງແລ້ວ ۱۵-۲۵ ມັນຄົນອົງທັນນັ້ນ ໂນ່າ..ຕະ ຄື່ງຈະເບາහນ່ອຍ ພອງຮູ້ເຮື່ອງຊື່ວິດ ຮູ້ຈັກຄ່າຂອງຊື່ວິດ ໄມ່ຄ່ອຍຈະເສີຍກໍາຍາກເກີນໄປ ໂຕເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ເຕັມທີ່ ۲۵ ມັນກຳລັງຄົນອົງ ທຳອະໄຮມກຈະຮວດເຮົວໂລດໂພນ ມັນຈຶ່ງເກີດທຸກໆເກີດໂທ່ງກັບຄົນອາຍຸຂາດນັ້ນມາກ ເພຣະຄວາມ ຄົນອົງນັ້ນເອງ ດ້າຫາກວ່າເຮົາຮູ້ຕ້ວ່າວ່າອຸບັດຫ່າຍມັນເກີດເພຣະ ຄວາມຄົນອົງ ເກີດເພຣະຄວາມປະມາກ ເຮັກໝໍຍ່ປະມາກ

ແສບສກ່າບ

ຂອບປຶກົດ

ຂັບຮຄກີ່ຢ່ານືກວ່າ ມີຮຖຂອງເຮັດນີ້ເດືອນ

ທາງດ່ວນນີ້ຮັບຮັກນັບໝ່ຍ ໄມ່ຈະແບບເຫັນໜ້າສູ່ຮອກ
ໜີ້ທ້າຍກັນ ເມື່ອວານກີ່ນັ້ນຮັກໄປງານແຕ່ງງານນາຍທຽງຊ້າທີ່ເຂົາ
ມາວັດບ່ອຍໆ ເທິນຮັມນັ້ນຮັກ ۳ ດັນ ແລ້ມ! ມັນສົມຄຣັກກັນ
ຄື້ນ ۳ ດັນ ຮັດດີໆ ທັ້ນນັ້ນ ຮັກວລໄວ່ ຮັດເບີນ໌ ຮັດເກິ່ງສວຍໆ
ເຈົ້າຂອງຮັກພຸງພຸ່ຍ້ທັ້ນນັ້ນແລະ ລົງມາເດີນ..ເດີນຈຸ່ນງ່ານໆ ອູ່
ຮັມນັ້ນມາຊັກກັນເຂົາ ນີ້ກີ່ພະວະຄວາມເຮົວ ເຮົວເກີນໄປ ດັນໜ້າ
ເຂາຍຸດ ດັນທີ ۲ ນີ້ຍຸດໄມ່ທັນກີ່ຂັກເຂົາໃຫ້ ດັນຫລັງຍຸດໄມ່
ທັນອຶກ “ໂຄຣມ”ເຂົາໃຫ້ເປັນ ۳ ດັນ

ບາງຄຣາມນັ້ນມາກວ່ານັ້ນ ໃນປະເທດອັກກຸບເຍ
ໜັກນີ້ ۲۰۰ ດັນ ນາງພຍາບາລວອກວ່າ ແກ້ວມືນັ້ນສົມຄຣັກ
ໄມ່ມີຜິດເລຍ ຕັ້ງຊ່ວຍພາຄນເຈັບໄປສ່ວນໂຮງພຍາບາລ “ແກ້ວມືນັ້ນ
ຄຣາຍອມນັ້ນທີ່ຮະເບີດກຽງລອນດອນ” ວ່າຍ່າງນັ້ນ

“ທຳໄມ່ມັນຮັກນັ້ນມາກວ່ານັ້ນ ?”

“ໜົມອກມັນລົງຈັດ ມອງໄມ່ເຫັນ” ນ່າໄຫ້ອັກຍເຂາ ບ້ານ
ເຮາມອກກີ່ໄມ່ມີ ຄວັນກີ່ໄມ່ມີ ວິ່ງບົນທາງດ່ວນດ້ວຍໜ້າ ກີ່ຍັງ
ໜັກນີ້

ອ່າງນີ້..ໄ້ເຈີມເຫຼົ່າໄຣກີ່ໄມ່ໄດ້ເຮື່ອງ ແລ້ວດັນທີ່ຖຸກຂັກ
ຖຸກເຈີມມາແລ້ວທັ້ນນັ້ນ ສັງເກຕດຸກີ່ມີຮອຍເຈີມ ມີຮູປ່ລວງພ່ອ
ລວງປູ່ທັ້ນຫລາຍອູ່ໃນຮັດດ້ວຍກັນທັ້ນນັ້ນແລະ ແຕ່ກີ່ມີໄວ້ແບບໂງ່ງ
ເຫຼົ່ານັ້ນ ໄມ່ໄດ້ຮູ້ເຮື່ອງຂ່າຍ ໄມ່ໄດ້ຄືດໄຫ້ເກີດບັນຍາ

ແສບສດກ່າບ

ຂອບບິກົຕ

ຮອຍເຈັນນີ້ເຂາທຳເປັນຫຸ່ນພຣະພຸທ່ຽນປັ້ນເອງ

ຫຸ່ນພຣະພຸທ່ຽນ ຕ ມຸມນີ້ ຮູປພຣະນັ້ນ ເທິກັນເຂື້ອນຮູປ
ພຣະໄວ້ທີ່ກະຈຳໃຫ້ດູ ເວລາຈະຂັບຮົກຖຸພຣະເສີຍກ່ອນ ດູວ່າວັ້ອ້າວ !
ນີ້ຮູປພຣະ ໄມໃຊ້ແປ່ງຜົງທີ່ເຂາເອມາຈຸດໆ ເຈຍໆ ແຕ່ນີ້ຮູປພຣະ...
ພຣະສອນເຮົາເວື່ອງວ່າໃຫຍ້ ? ສອນເຮົາວ່າ “ອຍ່າປະປາທລູກເອີຍ
ຂັບຮົກຕ້ອງຮມດຮວງ ບນດັນໄມ້ໃຊ້ມີເຫຼຸອຄົດເຕີຍວ່າ ມັນມີ
ຮົກຄັນອື່ນອຶກຫລາຍຄັນ ເພຣະຈະນັ້ນຕ້ອງໄປອ່າງຮມດຮວງ
ອຍ່າຄົນອອງ ອຍ່າປະປາທ !”

ດ້າຄີດຍ່າງນີ້ເສີຍກ່ອນຈັບພວງມາລີຍ ແລ້ວມັນກີໄມ້ເວື່ອງ
ນີ້ໄມ້ຄີດວ່າໄຮ ໄມດູທີ່ເຈັນເສີຍດ້ວຍໜ້າໄປ ເພຣະເຂົາໃຈວ່າຮອຍເຈັນ
ນີ້ເປັນສິ່ງສັກດືສິທີ໌ຈະຂ່າຍຕົນໄດ້ ນີ້ຄືວ່າມໍາຮັງຜິດ ສິ່ງສັກດືສິທີ໌
ທີ່ໄຫນຈະມາຂ່າຍເຮົາ ມັນໄມ້ມີສິ່ງສັກດືສິທີ໌ວ່າຈະມາຂ່າຍໄຮຣໄດ້
ຫຮອກ...ເລີກເຊື່ອເສີຍເກວະ ເວື່ອງຂອງສັກດືສິທີ໌ນັ້ນ ຂອງສັກດືສິທີ໌
ນີ້ ທີ່ເຂົາວ່າງ ກັນນະ ທີ່ຄົນປັ້ງຢູ່ອ່ອນເຂາສ້າງກັນເຂົ້າໄວມັນ
ໄມ້ໄດ້ເວື່ອງທັນນັ້ນ ສ້າງໃຫ້ຄົນຮັງໃຫ້ຄົນມາງຍ້າທັນນັ້ນແລະ
ສ້າງເຂົ້ານາທຳໃຫ້ຄົນເຂົາໃຈຜິດ ຄົນກີໄປຕົດຍູ່ທີ່ສິ່ງເຫຼຸ່ານັ້ນ

ສິ່ງສັກດືສິທີ໌ຈົງຈາກ ຄືວ່າ ຊຣມະຂອງພຣະພຸທ່ຽນເຈົາ ພຣະ
ຊຣມນີ້ສັກດືສິທີ໌ຈົງຈາກ ສັກດືສິທີ໌ຕຽບໃຫນ?.....ຕຽບທີ່ເຮົາເອມາ
ປົງປັດແລ້ວເກີດຜລຈົງຈາກ ດ້າເຮົາປົງປັດແລ້ວມັນເກີດຜລ ມີ “ສັກດື໌”
ຄືວ່ານາຈ ມີ “ສິທີ໌” ຄືວ່າມໍາສຳເຮົາ, ສັກດືສິທີ໌ ກີ່ຄືວ່າ “ນາຈ
ທີ່ຈະໃຫ້ເກີດມໍາສຳເຮົາ”... ນາຈທີ່ຈະໃຫ້ເກີດມໍາສຳເຮົາ

ສິ່ງອື່ນໄມ່ມີ ນອກຈາກຮຽນຮະຂອງພຣະພຸທ່າເຈົ້າ ຮຽນຮະຕັກດີສີທີ່
ຈົງໆ

ໃຫ້ເຮົາເປົ້າລື່ນຄວາມເຊື່ອເສີຍທີ່ ໃນເຮື່ອງວັດຖຸຕັກດີສີທີ່
ອ້າງໂນ່ນຕັກດີສີທີ່ ເປົ້າລື່ນ..ເລີກເຊື່ອເສີຍທີ່ ແລ້ວຈະດີຂຶ້ນ ເຊື່ອ¹
ອຍ່າງເດືອນວ່າ ພຣະຮຣມເປັນສິ່ງຕັກດີສີທີ່ຈົງໆ

ເຊື່ນ “ສົດ” “ບັນຍາ” ໂ ຕັວນີ້ຕັກດີສີທີ່ຈົງໆ ຄ້າເຮົາ
ໃຊ້ສົດ ໃຊ້ບັນຍາ ແລ້ວມັນຕັກດີສີທີ່ ຄື່ອ ປ້ອງກັນໄມ້ໄທພິດພາດ
ໄມ້ໄທເກີດຄວາມເສີຍຫາຍທຸກແງ່ທຸກມຸນ ໄມ່ວ່າເຮົາຈະທຳອະໄຮ ຄ້າ
ທຳດ້ວຍສົດບັນຍາແລ້ວຕັກດີສີທີ່ ຂ່ວຍເຮົາໃຫ້ພັນຈາກກັຍ
ອັນຕຽຍໄດ້ ແຕ່ຄ້າເຮົາໄປເຊື່ອວັດຖຸວ່າຕັກດີສີທີ່ໄມ່ປະປຸດຕິຮຣມ
ມັນຈະຊ່ວຍໄດ້ອຍ່າງໄຣ...ຊ່ວຍໄມ້ໄດ້ ຕັ້ງປະປຸດຕິຮຣມຄວບຄຸກັບ
ສິ່ງນັ້ນ

ທີ່ນີ້ຄົນທີ່ສ້າງສິ່ງຕັກດີສີທີ່ໄມ້ອໍອົບາຍ ເປັນ
“ຮຣມາທີ່ຮຽນ” ຄື່ອໄມ່ແປລັງສິ່ງນັ້ນໃຫ້ເປັນຮຽນຮະ ໄມ່ພຸດໃຫ້
ຄົນເຂົ້າໃຈ ທຳໃຫ້ຄົນຫຼັງໃຫລມວ່າເມາຍູ່ອຍ່າງນັ້ນແລະ ເພຣະ
ວ່າຄ້າຫຼັງເທົ່າໄດ້ກີຈະໄດ້ຂາຍສິ່ງຕັກດີສີທີ່ໄດ້ມາກ ແລ້ວຄົນກີໄມ່ດີ
ຂຶ້ນ ໄມ່ນ່າທຳ ກາຣທຳຄົນໃຫ້ຫຼັງໃໝ່ມາຍ ມັນເປັນເຮື່ອງທີ່ໄມ້
ນ່າທຳ

ເຮົາເປັນພຣະບຣີ່ທກວຣຈະຊ່ວຍກັນທຳໃຫ້ຄົນເປັນຜູ້ຮ່າງ
ເປັນຜູ້ດື່ນ ເປັນຜູ້ມີຄວາມເບີກນານແຈ່ນໄສ ອຢ່າໄທໄປເຊື່ອສິ່ງ
ກາຍນອກ ແຕ່ໄທເຊື່ອຮຽນຮະຂອງພຣະພຸທ່າເຈົ້າ ແນວ່າຈະມີວັດຖຸ

ກາຍນອກກີ່ຕັ້ງສອນທະຣມະໄປດ້ວຍໃນຕົວ ກາຣເຈີມນີ້ອ່າເຈີມ
ເນຍໆ ແຕ່ເຈີມໃຫ້ຮູວວ່າ “ນີ້ຄືອເຄື່ອງໝາຍແຫນພະ ເປັນຮູປ່ຖຸນ
ຂອງພະ ເມື່ອເຂອະຈະຂັບຮັກ ເນັກີ່ຕັ້ງດູຫຸ່ນນີ້ ແລ້ວກີ່ຕັ້ງນຶກ
ດຶງພຣະພຸທະເຈົ້າ ນຶກດຶງພຣະທະຣມຄຳສອນຂອງພຣະພຸທະເຈົ້າ ນຶກ
ດຶງພຣະອຣິຍສົງໝົງສາວກຂອງພຣະພຸທະເຈົ້າ”

ແຕ່ສິ່ງທີ່ຄວນນຶກດຶງມາກ ກີ່ຄືອພຣະທະຣມນັ້ນແລລະ
ພຣະພຣະທະຣມເປັນແກນກລາງຂອງຮັດນະສາມ ແມ່ນກັບ ຕ
ນິ້ວເປີຍບເປັນ ພຸທະະ ທະຣມະ ສັງຈະ ນິ້ວໜີ້ ສມມຕິວ່າເປັນພຸທະະ
ນິ້ວກລາງ...ທະຣມະ ນິ້ວນາງ...ສັງຈະ

ພຣະຈະນັ້ນນິ້ວກລາງ...ທະຣມະຈຶ່ງສຳຄັງ ເພຣະວ່າ
ທະຣມະເປັນສິ່ງແຫນອົງຄໍພຣະພຸທະເຈົ້າ ພຣະພຸທະເຈົ້າທີ່ເປັນເນື່ອ
ເປັນໜັງປຣິນພພານແລ້ວ ແຕ່ວ່າພຣະທະຣມ ຍັງຍູ່ແຫນອົງຄໍ ພຣະ
ພຸທະເຈົ້າ ເຮັກີ່ຕັ້ງນຶກດຶງພຣະທະຣມ

ນຶກດຶງພຣະທະຣມ ກີ່ຕັ້ງນຶກວ່າ ທະຣມະສອນເຮົອຢ່າງໄວ
ສອນເຮົາໃຫ້ມີສົດ ໃຫ້ມີປັບປຸງ ສອນເຮົາໃຫ້ມີປະມາຫຼາກ
ກະທຳກີຈະໄຣຕ່າງໆ ໃຫ້ຂໍຄວາມຮອບຄອບຮອບຮູໃນກະທຳກີ
ໂຄຮ່ວຽນກ່ອນຈຶ່ງທຳ ພິຈານາໃຫ້ຮອບຄອບແລ້ວຈຶ່ງທຳ ນີ້
ທະຣມະສອນເຮົອຢ່າງນັ້ນ ເຮັກີ່ເກີດໄຈເຍັນຂຶ້ນ ເພຣະນຶກດຶງ
ທະຣມະ ສຕັບຮັກຊ້າງ ດ້ວຍໆ ໄປຕາມໂອກາສທີ່ຈະໄປໄດ້ ໄມຕັ້ງ
ຮັບຮອນມັນກີ່ປລອດກັຍ ຄ້າເຮົາໃຫ້ທະຣມະກີ່ປລອດກັຍ

ແຕ່ວ່າຄ້າໄປເຊື່ອສິ່ງສັກດີສີທົກີ້ກີ່ແລລກກັນໄປບ່ອຍໆ ຖຸກຄັນ

ແສບສວ່າງ

ຂອບບົກົດ

ທີ່ໜັນນັ້ນມີສິ່ງສັກດືສິທິທີ່ ທັນນັ້ນແລະ ໄປດູເຕັກ ມີຮູບພາວັນພ່ອ
ມີຮອຍເຈີມ ເຕັມໄປໜົດ ແຕ່ວ່າຄົນຂັບຮົດໄມ້ໄດ້ຄືອນຮຣມະ ດື່ມ
ແຕ່ລືພວິຕັນດີ ພອງວ່າງກີ່ດື່ມ ພອມດຖທີ່ຢາກີ່ “ໂປ່ງ” ເຂົາໃຫ້
ໄມ່ປະພຸດຕິຮຣມະ ໄມຮູ້ວ່າອະໄຣຄວາ ໄມຄວາ ນີ້ເປັນຕ້ວຍ່າງ
ໃຫ້ເຫັນວ່າເຮົາຕ້ອງແປ່ງໃຫ້ເປັນຮຣມະ ເຄມາປົງບົດຈຶ່ງຈະຊ່ວຍ
ເຮົາໄດ້

ເຮື່ອງອື່ນກີ່ເໝືອນກັນ ທີ່ເຮົາມີອະໄຣເປັນວັດຖຸ ກີ່ມີໄວ້ເປັນ
ເຄື່ອງເຕືອນໃຈໃຫ້ເຮົານີ້ຄົງຮຣມະ ເຊັ່ນ ມີພະພຸທຮຽບປຸງໜ້າກີ່
ຕ້ອນນີ້ຄົງຮຣມະ ເພີ່ງແຕ່ພະເພດໆ ຊ່ວຍໄມ້ໄດ້ ແຕ່ຄ້າເຮາ
ປະພຸດຕິຮຣມະ ອຣມະກີ່ຊ່ວຍເຮົາໄດ້ ກີ່ເໝືອນກັບເຮົາຊ່ວຍຕັ້ງ
ເອງແຕ່ວ່າຕັ້ງເອງນັ້ນປະພຸດຕິຮຣມະ ອຣມະທີ່ເຮົາປະພຸດຕິນັ້ນ
ແລະຈະຮັກໜ້າເຮົາ ຄຸ້ມຄ່ອງເຮົາໃຫ້ຍຸ່ຽວດູລອດກັບ

ນັ້ນ... ສິ່ນນັ້ນສັກດືສິທິທີ່ຈິງໆ ຂອງອື່ນໄມ້ມີອະໄຣສັກດືສິທິທີ່
ແຕ່ວ່າເຮົາຂອບທຳໃຫ້ຄົນໜົງ ໃຫ້ຄົນນິ້ນຍາ ໃຫ້ເຊື່ອສິ່ງເໜລວ່າໄລ
ດ້ວຍຮູບກາຣົນຕ່າງໆ

ໃຫ້ເຮົາເຂົາໃຈໃຫ້ຖຸກຕ້ອງ ແລ້ວກີ່ພຍາຍາມທີ່ຈະຕັດສິ່ງທີ່
ເໜລວ່າໄລອອກໄປຈາກຈິຕິໃຈ ມາປະພຸດຕິຮຣມກັນ ເຄມາຮຣມະ
ມາໃຊ້ໃນชີວິຕປະຈຳວັນໃຫ້ມາກັ້ນ ໃຊ້ທຸກແໜ່ງທຸກມຸນ

ເຮີ່ມຕັ້ນດ້ວຍກາຣປົງບົດໃນສື່ລ ຂັ້ນຕັ້ນນີ້ຄືອສື່ລ ເຮີກ
ວ່າຂັ້ນຫຍາບໆ ປົງບົດຂັ້ນຫຍາບໆ ເໝືອນກັບວ່າ ໄດ້ສັຕິປ່າມາ
ກີ່ເຄມາໄວ້ໃນຄອກ ກັ້ນຄອກໄວ້ ກັ້ນຄອກໄມ່ໃໝ່ນັ້ນໄປໜີ່ໃຫ້

ແສບສດ່າບ

ນອບປຶກົຕ

ມັນກິນຫຼັງອູ່ໃນຄອກ ອາບນໍາອູ່ໃນຄອກ ຄ່າຍອູ່ໃນຄອກນັ້ນ ໄນໄທ່ໄປໃໝ່ເຫັນ ໃຫ້ອູ່ໃນຄອກ ແລ້ວມັນກີ່ຄ່ອຍໆ ເຊື່ອງ ພອເຊື່ອງ ແລ້ວປ່ອຍໄດ້ ປລ່ອຍໄທ່ໄປກິນຫຼັງໃນທຸງໄດ້ ມັນໄມ່ໄປທຳຮ້າຍ ໄຄຣຕ່ອໄປ ເພຣະມັນອູ່ໃນຄອກຈົນຊືນແລ້ວ

ຈົດໃຈຄນເຮົານີ້ເໜືອນກັນ ເຮົາກີ່ສ້າງຄອກລ້ອມໄວ້ ສີລີ້ຫ້າ ນັ້ນ... ເຂມາລ້ອມໄວ້ ທຳຮ້າວດ້ວຍເສາ ៥ ຕັນ ຕັນໃໝ່ໆ ລ້ອມຕົວເຮົາໄວ້ວ່າ... ເຮົາຈະໄມ່ຜ່າໃກຣ, ເຮົາຈະໄມ່ລັກຂອງໃກຣ, ເຮົາຈະໄມ່ປະພຸດຕິພິດໃນກາງກາມຮມັນ, ເຮົາຈະໄມ່ພຸດໂກທິກຳ ພຍາບຄຳເຫຼວໄຫລກັນໃກຣໆ ເຮົາຈະໄມ່ເສພສິ່ງເສພດິດມືນເມາສັງຢູ່ກັນ.... ຮັບສີລີ ກີ່ຄືອມາສັງຢູ່ກັນພຣະ... “ສມາຫານ” ຄຳວ່າ ສມາຫານ ແພລວ່າ ຮັບເຂົາໄປໃໝ່ ໄນໃຊ້ຮັບແລ້ວທີ່ໄວ້ຕຽນ ນັ້ນ...ໄໝໃໝ່ ຮັບເຂົາໄປໃໝ່ ເຂົາໄປປົງບົດຕີ ແຕ່ວ່າເຮົາມກັບກັນພອເປັນພິທີ ມີວະໄຮກີ “ເວົ້າ ຮັບສີລີກັນກ່ອນ” ແຕ່ໄໝຄ່ອຍເຂົາໄປໃໝ່ ຮັບສີລີບ່ອຍໆ ນັ້ນກີ່ເປັນເຄື່ອງຢ້າກັນນັ້ນເອງ... ເຕືອນ ຢ້າເຕືອນໄຫ້ເກີດຄວາມສຳນິກວ່າອ່າວົກໄປນອກຮ້ວ ໃຫ້ອູ່ໃນຮ້ວ ໄທ້ອູ່ໃນວົງທີ່ຂຶ້ດເຂົາໄວ້ໃໝ່ ຈຶ່ງມີກາຣຢ້າກັນບ່ອຍໆ

ເຮົາຕ້ອງຄອຍເຕືອນຕ້ວເອງວ່າ “ຈັນມີຮ້ວປັບກັນກັຍ ເປັນຮ້ວທີ່ສຳຄັນທີ່ສ້າງໄວ້ສຳຫັບປັບກັນຕ້ວ” ປັບກັນຕ້ວໄມ່ໄຫ້ອົກໄປນອກຮ້ວ ແລະປັບກັນສິ່ງໜ້ວຮ້າຍ ສັຕິວິຮ້າຍໄມ່ໄຫ້ມາທຳຮ້າຍເຮາ ເພຣະເຮາອູ່ໃນທີ່ມີຮ້ວນີ້ ມີເກຣະ ສິ່ງອື່ນມັນມາທຳຮ້າຍເຮາໄດ້ ອູ່ຢ່າງໄຣ ເຮົາກີ່ອູ່ໃນຮ້ວນັ້ນ

ນີ້ເປັນການປັບປຸງບັດເບື່ອງດັນ ຮັກຈາກສີລ ຄວບຄຸມກາຍ ຄວບຄຸມວາຈາ ແຕ່ມັນກີ່ເນື່ອງຈາກໃຈເໜືອນກັນ ເພຣະສີລມັນ ອູ່ທີ່ໃຈ ແຕ່ມັນໄຫລອກມາທີ່ກາຍ ທີ່ວາຈາ ເຮຈະຮູ້ວ່າຄຸນນັ້ນ ມີສີລ ໄມມີສີລ ດູ້ທີ່ໃຈມັນໄມ່ຮູ່ພຣະອູ່ຫັ້ງໃນ ກົດທີ່ກາຍ ວາຈາ ກາຍເຂາທຳວະໄຽນບັນ ພິດສີລຂຶ້ອໃຫນ ວາຈາເຂາພູດຍ່າງໄຣ ກາຣກະທຳເຂາເປັນຍ່າງໄຣ ບອກໃຫ້ຮູ່ ຮູ້ດ້ວຍກາຮອູ່ຮ່ວມກັນ ດ້ວຍກາຮັບຫາສາມາຄົມກັນ ເຮກີ້ຮູ້ວ່າມີສີລຂຶ້ອໃຫນ ມີປົກຕິ ເປັນຍ່າງໄຣ

ຄ້າເຮົາຮັກຈາກສີລ ຮ່າງກາຍແລະຈິຕໃຈກີ່ເປັນປົກຕິ ປົກຕິ ດີ່ໂນວິກລວິກາຮ ກາຮທຳວະໄຽນທີ່ພິດສີລ ເຮຍກວ່າ “ວິກລວິກາຮ” ເຊັ່ນ ເຮໄປໝ່າເຂາຫຼືກໍາທຳຮ້າຍເຂາ ນີ້ມັນເປັນກາຮພິດປົກຕິ ໂດຍ ປົກຕິເຮກີ້ໄມ່ໝ່າໃໂຮ ໄມເນີຍດເບີຍນໃໂຮ ເພຣະເນົຟກົງ “ໃຈເຂາໃຈເຮາ” ນີ້ກົງດ້ວຍອົງເຮວ່າ “ເອ! ຄ້າເຂາມາທຳຮ້າຍເຮາ ເຮຊອບໃຈໃໝ່” “ໄມ່ຊອບ” ຄ້າເຂາມາໝ່າເຮາ ເຮກີ້ໄມ່ຊອບ ຍັງ ໄມ່ຕ້ອງໝ່າຫຮອກເພື່ອງໜູ່ເທົ່ານັ້ນ ຂົນຫັວລຸກແລ້ວ ກລັວແລ້ວ ເຮ ໄມ່ຊອບ ສັຕິວັດທັງໝາຍກົກລັວກັຍອັນຕຣາຍ

ທຳຕົນໃຫ້ເປັນເຄື່ອງເປົ້າຢັບເຫັນແລ້ວຍ່າໄປທຳໃໂຮໃຫ້ ເດືອດຮ້ອນ ສີລຂຶ້ອທີ່ນຶ່ງ ສປາພກາຍປົກຕິ ວາຈາກີປົກຕິຂຶ້ນ ໄຈກີ ປົກຕິ ຄວບຄຸມດ້ວຍສີລໃຫ້ເກີດການປົກຕິທາງກາຍ ຖາງວາຈາ ກາຍໄໝໄປທຳຮ້າຍໃໂຮ ໃຊ້ໃນເຮືອງທີ່ຄວຣໃຊ້ ໃຊ້ມື່ອເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ ໄມ ໃຊ້ໃນເຮືອງທີ່ມັນພິດປົກຕິ ໄມໃຊ້ຂຶ້ນເວທີ່ຂໍກມວຍ ຄ້າຂຶ້ນເວທີ່ມັນຕ້ອງ

ແສບສດວ່າງ

ຂອບເຂົດ

ໃຊ້ អມັດກີ້ຕ້ອງໃຊ້ ສອກກີ້ຕ້ອງໃຊ້ ເຂົກຕ້ອງໃຊ້ ມາຍໄທຢູ່ນີ້ໃຊ້អມດ
ຍັງກັດກັນໄມ້ໄດ້ເຖິ່ນນັ້ນເອງ ຄ້າກັດກັນແລ້ວຄົງຢຸ່ງກັນໄຫຍ່ ນີ້ເຮົາກວ່າ
ວ່າໃຊ້អມດ ໂມ່ເໜືອນມາຍສາກລເຂາໃຫ້ໃຊ້ແຕ່អມດ ແລ້ວກີ້ມຶກຕິກາ
ວ່າ ຂອກຕຽນນັ້ນໄມ້ໄດ້ຂອງເຮົາກໄດ້ທັນນັ້ນ ທຳອະໄຮກໄດ້ທັນນັ້ນ
ເອກັນຈິງຈັງເລຍທີ່ເດືອວ ນັ້ນມັນຜິດປົກຕິ ແຕ່ຄ້າຂຶ້ນເວທີອ່າງ
ນັ້ນກີ້ເຮົາກວ່າ ໂມ່ເປັນໄຣ ເພຣະໂລກເຂາສມົດກັນວ່າບັນນັ້ນໃຊ້
ໄດ້ ແຕ່ພອລົງມາຂ້າງລ່າງເວທີແລ້ວ ຄ້າຂຶ້ນໃຊ້អມດ..ໄມ້ໄດ້ ຜິດ
ກົງໝາຍ ຕໍ່ຮວຈຈະຈັບ ມັນວິກລແລ້ວ ມັນວິກາຣແລ້ວ ໃຊ້ໄມ່ຖຸກ
ທີ່ ເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງຮັກໜ້າກາຍໃຫ້ເຮົາບຮ້ອຍ ຮັກໜ້າວາຈາໃຫ້ເຮົາບຮ້ອຍ
ໃຈມັນກີ້ພລອຍເຮົາບຮ້ອຍດ້ວຍ

ກາຣັກໜ້າກີ້ທີ່ໃຈ ຄຸນຄຸມທີ່ໃຈໄວ ຄຸນໃຈໄມ້ໃຫ້ຄິດໃນ
ທາງຮ້າຍ ໂມ່ໃຫ້ເກີດຄວາມໂລກ ເພຣະເກີດຄວາມໂລກແລ້ວຈະໄປ
ຜ່າເຂາ ເພື່ອເອາຫຮັບຍົງເຂາ ຈະໄປລັກຂອງເຂາ ຈະໄປປະປຸດຜິດ
ໃນທາງການ ຈະໄປພຸດສິ່ງທີ່ໄມ່ຖຸກຕ້ອງ ຈະໄປເສັພສຸຮາຍາມເຍັ້ນ
ຈິຕຍ້ອມໃຈ ມັນເລັກທັນນັ້ນ ຕົວຄຸມທີ່ໃຈ ຕີລືກີ້ຄຸມໃຈໄວ ແຕ່ຍັງ
ໄມ່ປະຜິຕ ຄຸນຫຍາບໆ ໄວກ່ອນ ໄມ່ທຳອະໄຣທີ່ເປັນກາຣຜິດ
ຕີລືຮຽມອັນເປັນຂັ້ນຕັ້ນ

ປົກຕິຫາວພຸທ່າເຮົາກີ້ຕ້ອງມີຄືລ້າປະຈຳ ເຂາເຮົາກວ່າ
“ນິຈຄືລ” ເປັນຄືລ້າທີ່ຕ້ອງຮັກໜ້າຍູ່ເປັນນິຈ ຖຸກວັນທຸກເວລາ

ຄ້າເຮົາຮັກໜ້າຄືລ້າທີ່ທີ່ ກີ້ເໜືອນຮັກໜ້າຊື່ວິຕ່ຮ່າງກາຍ
ຂອງເຮົາ

ຮັກษาສີລັບຂອ້ທີສອງ ກີ່ເຖິງກັບຮັກษาທຣພູ່ສມບັດໃຫ້
ປລອດກັຍ

ຮັກษาສີລັບຂອ້ທີສາມ ກີ່ທຳໃຫ້ຄຣອບຄຣວງສົຕະກູລ
ປລອດກັຍ

ຮັກษาສີລັບຂອ້ທີສື ກີ່ຮັກษาເກີຍຮົມທາງຄຳພຸດ ພຸດຂະໄຣ
ເພື່ອເຊື່ອຟັງ ມີເຄຣດີຕື່ນມາ

ຮັກษาສີລັບຂອ້ທີ່ຫ້າ ກີ່ຄຸມໝາດທຸກອຍ່າງ ເພຣະຄນໍທີ່
ເສີ່ພື້ນເສີ່ພົດມື່ນມາ ກີ່ເສີ່ສຸຂພາພ ລ່າງກາຍຈົດໃຈໄມ່ສມດຸລຍໍ
ເສີ່ສຸພາພທາງກາຍ ທາງໃຈ ເສີ່ຄວາມສມດຸລຍໍ ອາຈະຈະຄິດຜິດ ພຸດ
ຜິດ ທຳຜິດ ລ່ວ່ມແລ່ມຕ່ອອັນຕຣາຍ ທຳອະໄຮກີ່ໄດ້ ແມ້ເປັນເພື່ອນ
ກັນກີ່ຜ່າກັນໄດ້ ພ່ອກັນລຸກຍັງຜ່າກັນໄດ້ເລີຍ ເພຣະມັນມາ ພອ
ມາແລ້ວກີ່ທຳໄດ້ທັນນັ້ນ ສີລ ៥ ຂັ້ນນີ້ ຂັ້ນ ៥ ສຳຄັນ ຄ້າຂາດຂອ້
៥ ແລ້ວ ຂັ້ນອື່ນກີ່ພລອຍຂາດໄປດ້ວຍ ແຕ່ຄ້າຮັກษาຂອ້ ៥ ໄວເຄົ່ງ
ຄຣັດ ສຕິມີຢູ່ ປັນຍາມີຢູ່ ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດຂອບຍັງອູ່ປະຈຳຈໍາໃຈ
ມັນກີ່ໄມ່ລ່ວງເກີນສີລັບຂອ້ອື່ນໆ ແມ້ຈະມີອະໄຮເກີດຂື້ນກີ່ພລອຍບັນຍັງ
ໜັງໃຈ ແຕ່ຄ້າມາແລ້ວມັນຍັນຍັງໃຈໄມ່ໄດ້ ອາຈະກະກະທຳສິ່ງທີ່ຜິດ
ທີ່ເສີ່ຫາຍເນື່ອໄຮກີ່ໄດ້

ໃຫ້ເຮົາຄິດດູສົກີຕ່າງໆ ໃນເມືອງໄທຍ ອຸນຕີເຫດຸປະເກທ
ຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂື້ນມານັ້ນ...ຈາກອະໄຣ ? ຈາກຄວາມມື່ນມາທັນນັ້ນ
“ສຸຮາເມຮັຍ” ນີ້ແທລະຕ້ວກາຣໃຫ້ທີ່ທຳໃຫ້ເກີດຄວາມເສີ່ຫາຍ
ອຸນຕີເຫດຸໂຫຼຸ່ງ...ຮົດໄຟ່ນກັນ ຮອຍນົດໜັກນັກ ຕາຍກັນມາກມາຍ

ແນ້ນບວນຮດໄປທອດກຸງືນຍັງເກີດອຸບັດເຫດ ເພຣະໃນຂບວນນັ້ນ
ເຂົາກັນໄປຕລອດທາງ ເຄາແລ້າໄປດ້ວຍ ໄປທອດກຸງືນເຄາແລ້າ
ໄປດ້ວຍ ເຄາໄປກິນກັນທີ່ວັດ

ຄຣວໜີ່ໄປທີ່ຈຳເກອນບາງໄທ ໄປວັດອື່ນຫຮອກແຕ່ວ່າ
ແວວັດນັ້ນ ຜ່ານຂຶ້ນໄປບົນຄາລາ ເຫັນເຂົມືກອງກຸງືນ ຂຶ້ນໄປດູ
ຢູ່າຕີໂຍມນັ້ນກິນອາຫາຮ ກິນເຄົາກັນ..ແມ່ໂຂງ ເລຍດາມ “ອະໄຮ
ໃນຂວາດນ່ຳໂຍມ” “ເຄົາຄົບ” “ເຂົ້າ!ເຄາມາທຳໄມ?” “ເຄາມາດື່ມ”
“ເຂົ້າ..ມາວັດເຄາແລ້າມາດື່ມດ້ວຍຫຼື່ອ ?” “ມັນຊ່ວຍຫຼູສອາຫາຮ”
ວ່າອຍ່າງນັ້ນ ຂ່ວຍໃຫກິນຂ້າວໄດ້ ນີ້ມັນເປັນອຍ່າງນີ້

ນຶກໃນໃຈວ່າ “ແຍ່..ໄມ່ສມຄວຣເລຍ” ແຕ່ວ່າຈະໄປເທັນຕຽງ
ນັ້ນກີ່ໄມ່ໄດ້ ໄມຄຸນກັນ ເພີຍທຳຍ່າງນັ້ນກີ່ເໝືອນກັບເທັນຍູ່
ແລ້ວ ເຮັດວຽກວ່າສະກິດແລ້ວ ວ່າ “ໂຍມມາວັດນີ້ເຄາແລ້າມາດື່ມບົນ
ຄາລາດ້ວຍຫຼື່ອ ໄມລະອາຍແກ່ພຣະພຸທຮຽບທີ່ນີ້ເປັນປະຫານຍູ່
ຫຼື່ອ ໄມລະອາຍແກ່ໃຈຕົວເອງຫຼື່ອທີ່ເຄາແລ້າມາດື່ມກັນບົນຄາລາວັດ
ອຍ່າງນັ້ນ”

ເຮັດວຽກວ່າ ເຄາແລ້າໄປຮັດຫວ່າສມກວານນັ້ນເອງ ສມກວານກີ່ນັ້ນ
ເປັນຕອະໂກຍູ່ຕຽນນັ້ນແລະ ໄມໄດ້ເຮື່ອງຂະໍໄຮ ໄມມີກາຮອບຮມ
ນັ່ມນີສີຍ ໃຫ້ເຂົມາທອດກຸງືນກີ່ແລ້ວກັນ ຈະໄດ້ປັ້ງຈັຍໄປສ້າງວັດ
...ສ້າງໄປທຳຂະໍໄຮ ຕ້າວ່າຄົນມັນໄມ້ດີສ້າງວັດໄວ້ທຳຂະໍໄຮ ກີ່ໄມ່
ໄດ້ເຮື່ອງ ເຮັມນັບຫຼຸ່ດຸ່ມື່ນຄາສນາມາກໄປ ເຄາຂອງມື່ນມາໄປ
ໃນວັດ ບາງແທ່ງຂາຍ ມົງການແລ້ວຂາຍ ຄຣວໜີ່ໄປຮະຍອງ

ເຂົມືອງນວດ ນີ້ກວ່ານໍ້າປາລາ ຂັ້ນໄປບົນກຸງວິມືອນກຸລຸ່ມທີ່ນີ້ນັ້ນດື່ມ
ເຫຼັບນກຸງ ມີຫັກກຸງສົມພາຣ ໄປນັ້ນດື່ມເຫຼັບ ດາມທ່ານວ່າ
“ເວີ້! ພວກນັ້ນທຳອະໄຮກັນ ພລວງພ່ອ ?” “ມັນດື່ມເຫຼັກັນ”
“ເຂົ້າ! ອຍ່າງນັ້ນມັນເຂົມເຫຼັມຮັດຫົວສົມພາຣນ່າຊື່” “ໄຟໄຟດື່ມ
ຫົວ ມັນເຂົມາດື່ມ” ສົມພາຣນີ້ກີ່ປັ້ງຢູ່ອ່ອນເໜືອນກັນ ວ່າຂ່ານາດ
ນັ້ນແລ້ວຍັງໄມ່ຮູ້ ຍັງຕີຄວາມໝາຍໄມ່ອ່ອກ ບອກວ່າມັນໄມ່ໄຟດື່ມຫົວ
ມັນເຂົມາດື່ມກັນ ອາຕາມກີ່ວ່າ “ນັ້ນແລະ ມັນດື່ມຕ່ອທັນສົມພາຣ
ກີ່ເທົ່າກັນມັນເຂົມເຫຼັມຮັດຫົວສົມພາຣ”

“ອົ້ວ! ໄຟໄຟ ພວກນັ້ນຕໍ່າວຈ ພວກຕໍ່າວຈທັ້ນນັ້ນ”
ຕໍ່າວຈເສີ່ດວຍນະທີ່ມານັ້ນດື່ມອູ່ ມາຮັກໜາງານ ເລຍໄມ່ຮັກໜາ
ຕ້ວ ຮັກໜາງານໄດ້ຍ່າງໄຣ ກີ່ເມື່ອດື່ມເຫຼັບແລ້ວຈະໄປຮັກໜາງານ
ໄດ້ຍ່າງໄຣ

ເຮົາໄມ່ຄ່ອຍເຄົ່ງຄວັດກັນໃນເຮືອງຂັບງົບຕິເຫຼັນນີ້ ບ້ານ
ເມືອງຈຶ່ງຈະສໍາຮ່າຍ ມີປັ້ງຫາມາກ ເພຣະໄມ່ອູ່ໃນສີລິນຊຣົມ
ເປັນເວລາສົມຄວຣແລ້ວທີ່ຈະຕ້ອງຂວາງກັນ ໃຫ້ປະພຸດຕິດີມີ
ສີລິນຊຣົມປະຈຳຈິດໃຈ

ເມື່ອວານນີ້ເຂົນມິນຕີໄປອົກປຽຍທີ່ສັຖານີວິທຸກຮະຈາຍ
ເສີ່ງກຽມປະຊາສັມພັນຮ້ ອົກປຽຍຂັກຂວານໃຫ້ຄົນປະພຸດຕິຊຣົມ
ເປັນຮາຊສັກກະຮະແດໃນຫລວງ ອາຕາມກີ່ພູດສັກ ຕ້າທີ່ ແລ້ວ
ກີ່ກຳລັບ ເພຣະວ່າມີຮູ່ທີ່ວັດ ເລຍພູດນິດໜ່ອຍໃຫ້ຄົນໄດ້ຍືນໄດ້ພັງ
ວ່າເຮົາຄວຣຈະຂວາງກັນໃນແໜ່ອຍ່າງນີ້ ຂວາງກັນໃຫ້ເຂົາວັດ ຂວາງກັນ

ໃຫ້ພັງຊຣມ ຂວາງກັນໃຫ້ຮັກຊາຍີລ ແຕ່ວ່າຈວາງຍາກ ເດືອນນີ້ ແຕ່ກີ້ຕັ້ງຈວາງ

ມີຂໍາຮາຊການທີ່ສໍານັກປຣມາຜູນເພື່ອສັນຕິ ເຂົານິນຕີໄປເຖິງ ເຂົາຄາມວ່າ “ທໍາຍ່າງໄຮລວງພ່ອ ຈຶ່ງຈະຈວາງເພື່ອນ ຂໍ້າຮາຊການໃຫ້ມາພັງເຖິງໄດ້ ?” ຄືອຂໍາຮາຊການມີ ၃၀၀ ດົກ ມາພັງ ၅၀ ດົກເທົ່ານັ້ນເອງ ເລຍເຂັນອກວ່າ “ແໜ່ງ! ທໍາຍ່າງໄຮລວງພ່ອ” ກົບອກເຂາວ່າ “ຕ້ອງຈວາງບ່ອຍໆ ພຸດບ່ອຍໆ ພບ ໄກສົງພຸດເຮືອງຮັມມະຮັມໂມໄທເຂົາພັງ ເຂົາຮໍາຄາຜູກພຸດໄປເຄົວ ພຸດໄປ ເຂົາເທັນໄປໄທເຂົາພັງນັ້ນ ເຂົາທັນສື່ອໄປໄທເຂົາອ່ານນັ້ນ ໄທເຂົາໄດ້ສຶກສາໄດ້ເກີດປັບປຸງ ນານໆ ເຂົາກີ່ຄ່ອຍມາກີ່ນີ້ ເຮັດວຽກ ຕ້ອງຂັ້ນ ແລ້ວເຮົາທຳສົ່ມໍາເສນອ ເປັນຕົວຍ່າງ ດົກອື່ນເຫັນເຂົາກີ່ເຂົາຍ່າງ”

ຄົນເຮົາຄົ້າເຫັນອະໄຮມາກໆ ບ່ອຍໆ ກີ່ເລື່ອນແບນເໝື່ອນ ກັນ ມນຸ່ຍືນນີ້ຂອບເຂາຍ່າງ ແຕ່ວ່າຕ້ວອຍຢ່າງນັ້ນເປັນໄປໃນທາງໄහນ?...ຄົ້າເຮົາແສດງຕ້ວອຍ່າງໃນທາງດື່ອຍ່ຟ່າງວັນໆ ເປັນປະຈຳ ເຂົາກີ່ອຍາກເຂາຍ່າງນັ້ນ ເຊັ່ນເຮົາມີເວລາວ່າງ ເຮົາອ່ານໜັ້ນສື່ອ ຊຣມະ ດົກທັ້ງໝາຍກີ່ໄດ້ເຫັນວ່າ ອັ້ນ! ດົກນີ້ອ່ານໜັ້ນສື່ອຊຣມະ ນານໆ ເຂົາຈາຈະເຂົ້າມາຄຸຍແລ້ວຄາມວ່າ “ຄຸນອ່ານອະໄຮ?” “ອ່ານ ຊຣມະ” “ເອົ້າ! ຄຸນອ່ານຊຣມະຫີ້ວ້ອ ?” ຄືອເຂົານີ້ກວ່າດົກທັ້ງໝູ່ ທຳໄມ້ໄປອ່ານຊຣມະ ມັນຕ້ອງຫວ່າງອກ ຈຶ່ງຈະໄປອ່ານຊຣມະກັນ ແກ່ນັ້ນແຫລະຈຶ່ງຈະອ່ານຊຣມະ ເຂົາຄືດອຍ່າງນັ້ນ ເຂົາວັດນີ້

ต้องแก่ แก่แล้วมาวัดก็ฟังไม่รู้เรื่องแล้ว หูไม่ได้ยินแล้ว ตา ก็มองไม่เห็นพระแล้ว มาตอนนั้นได้เรื่องอะไร มันต้องมาตั้งแต่หนุ่มๆ สาวๆ จะได้มีเวลาศึกษานานหน่อย

เหมือนกับเขารายกว่า “เข้าป่าจวนคำ” ตัดไม้ไม่ได้เท่าไหร่ มันต้องเข้าป่าแต่เข้า ตัดไม้ได้หลายตัน อันนี้ก็เป็นคำเปรียบเทียบว่า ทำดีต้องทำตั้งแต่วัยหนุ่ม วัยจกร คือทำตั้งแต่เด็กนั่นแหล่ แล้วทำเรื่อยมาจนเป็นหนุ่มเป็นสาว เป็นผู้ใหญ่ ทำมาเรื่อยๆ มันก็ดีขึ้น คนมันก็ดีขึ้น

เราทำบ่อยๆ เราชวนบ่อยๆ ไปบ่อยๆ เป็นตัวอย่าง คนอื่นก็นึกว่า “เอ..ต้องไปบ้าง” ก็มาบ้าง หรือว่าสนใจขึ้นบ้าง เวลาเมื่อไรก็พยายามไปบอก ไปให้ถึงตัว บอกว่า “วันนี้มีเทคโนโลยี ไปพังกันนะ ไปให้ได้นะ” หมั่นชวน พอกใกล้จะไปก็ชวน “เอ้าไปๆ” ดึงมือไป จุงเข้าไป ให้เข้าไปพัง เข้าพังครั้งแรกเข้าใจ เขาก็ติดใจ ก็มาพังบ่อยๆ เขาก็ได้ปัญญา

ดังได้แสดงมาก็สมควรแก่กาลเวลา ขอยติไว้แต่เพียงเท่านี้

ປະຍາ ໂກສຸມ ປຊໂຫຕ
ປະຍາເປັນແສງສວ່າງໃນໂລກ

គិតសាស្ត្រ កិច្ច គន

គិតសាស្ត្រលោ គនកើដ់ កាលាយបៀនជី
ហាគវាមទី មិថតការិយ៍ សកេដៃនខ័ណ
គិតសាស្ត្រទី ធនកើដ់ កាលាយបៀនគន
ទីលើគល់ រូមិទី ឈុវត្តាគែង

គិតសាស្ត្រតាំ ពេលីយនគន ឈនគលាយសត្ថវ
ឈកិនក៉ែ កុងក៉ែ ឈម្ញនិម៉ែង
គិតសាស្ត្រសុង គនសុតិស មិថតលេង
លានយាំកែង ក៉ែងនិងក៉ែង ឈុនុំពីឈុនតាយ

គិតសាស្ត្រនី ឃុកវីន មុនតាយឱក
គនមិបាក កើមិថតលោម គិតសាស្ត្រមាយ
គិតសាស្ត្រកល់ មាមិថតិវ ឃំឈុកាយ
គនមាយ ឈុកទុកុំ បៀនសុខគេង ុ

ឃុកឱកសាស្ត្រ

នគរ បណ្តុះសមារ ខាង
ផលបន្ទាយសេមអតិថិជនបណ្តុះ ឲ្យមិ

